

สรุปผลการสัมมนา

เรื่อง สถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ และ
ร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

วันอาทิตย์ที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖
ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น

จัดทำโดย

สำนักพัฒนาบุคลากร

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961157543

คำนำ

เนื่องจากสถานที่ตั้งของรัฐสภาในปัจจุบัน มีสภาพคับแคบเป็นเหตุให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ต้องแยกออกไปเช่าสถานที่เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานจำนวนหลายแห่ง ก่อให้เกิดความไม่สะดวกแก่ข้าราชการผู้ปฏิบัติงานและประชาชนผู้ที่เข้ามาติดต่อราชการ

อีกทั้งการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ยังไม่เป็นอิสระตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยอย่างแท้จริง การบริหารราชการไม่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อหน่วยงานและประชาชน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ขึ้นมา เพื่อให้การบริหารราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อภารกิจของรัฐสภา ซึ่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว อยู่ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

ประธานรัฐสภา จึงได้มีดำริให้จัดทำโครงการสัมมนา เรื่อง “สถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ และร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างของรัฐสภามีความเข้าใจเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งรัฐสภาแห่งใหม่และสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ รวมทั้งแสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางการประกอบการพิจารณาจัดหาสถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ ในโอกาสเดียวกันนี้ สำนักพัฒนาบุคลากร ได้จัดให้มีการอภิปรายและร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ..... เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างของรัฐสภา มีความเข้าใจร่วมกัน ในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

สำนักพัฒนาบุคลากร จึงได้จัดทำรายงานสรุปการสัมมนา เรื่อง “สถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ และร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.” เพื่อเป็นข้อมูลในการประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อไป

ขอขอบคุณสำนักงานรายงานการประชุมและชาวเลข ตลอดจนทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือในการจัดทำสรุปผลการสัมมนาฉบับนี้ให้ลุล่วงไปด้วยดี

สำนักพัฒนาบุคลากร

มิถุนายน ๒๕๔๖

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

บทสรุปผู้บริหาร

ปัจจุบันสถานที่ตั้งรัฐสภา มีเนื้อที่ไม่เพียงพอต่อการบริหาร การทำงานของฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหารของรัฐสภา รวมทั้งมีการเข้าพื้นที่ของเอกชน ทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณเป็นอย่างมาก เกิดความไม่สะดวกในการติดต่อประสานงาน จึงได้มีการศึกษาหาความเหมาะสม เพื่อพัฒนาสถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ประกอบกับการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ยังไม่เป็นอิสระตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะงบประมาณและการเงินของรัฐสภาอยู่ภายใต้กฎหมาย กฎและข้อบังคับ รวมทั้งการจัดโครงสร้างหน่วยงานของรัฐสภา และระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา โดยยึดระเบียบราชการ ฝ่ายบริหารเป็นหลัก อันเป็นการไม่สอดคล้องกับหลักการแบ่งแยกการใช้อำนาจอธิปไตย และการกำหนดให้องค์กรตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทั้งปวง มีอิสระแยกออกจากราชการฝ่ายบริหารด้วย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. เพื่อมุ่งเน้นการแก้ไขและปรับปรุงการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาขึ้นใหม่ โดยยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา และกฎหมายว่าด้วยความระเบียบข้าราชการ ฝ่ายรัฐสภา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของนายชาญชัย ชัยรุ่งเรืองกับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา และได้แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

ประธานรัฐสภาจึงได้มีดำริให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จัดโครงการสัมมนาเรื่องสถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่และร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างของรัฐสภาได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งของรัฐสภาแห่งใหม่และร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ขึ้นในวันอาทิตย์ที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น

การสัมมนาในครั้งนี้ได้รับความร่วมมือจากข้าราชการและลูกจ้างของสำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเป็นอย่างดี โดยมีจำนวนผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้งสิ้นเป็นจำนวน ๑,๑๘๔ คน

ทั้งนี้ มีนายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานรัฐสภา ได้กล่าวเปิดการสัมมนาและให้นโยบาย แนวคิดเกี่ยวกับการก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ และร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

ในภาคเช้ามีการบรรยายเกี่ยวกับความเหมาะสมของที่ตั้งรัฐสภาแห่งใหม่และผลการศึกษาของคณะสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งผลการศึกษาปรากฏว่าพื้นที่เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์มีความเหมาะสมมากที่สุดในการพัฒนาเป็นที่ตั้งรัฐสภาแห่งใหม่

จากนั้นมีการตอบข้อซักถาม ส่วนประเด็นหลักที่เป็นข้อซักถามและการแสดงความคิดเห็นในการอภิปรายเรื่องสถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่นั้น คือ ความต้องการทราบรายละเอียดในเรื่องระยะเวลาและการระบุด้านที่ก่อสร้างที่ชัดเจน

ในภาคบ่ายมีการอภิปรายตอบข้อซักถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. โดยมีผู้ร่วมอภิปราย ดังนี้

ในภาคบ่ายมีการอภิปราย ตอบข้อซักถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. โดยมีผู้อภิปรายดังนี้

ผู้ร่วมอภิปราย ประกอบด้วย

๑. นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. และประธานคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

๒. ศ.ดร. บวรศักดิ์ อุวรรณโณ เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓. รศ.ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์ รองประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

ผู้ดำเนินการอภิปราย

๑. นายประสพ บุษราดัม คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

ซึ่ง ร.ศ.ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์ ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขราชการแก่ลูกจ้างในวงงานรัฐสภาเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและได้ชี้แจงรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. และมีการแสดงความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมสัมมนา

ในช่วงท้ายของการสัมมนานายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง และนายประสพ บุษราดัม ได้ชี้แจงต่อผู้เข้าร่วมสัมมนาน่าว่าคณะกรรมการปฏิรูปการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการในด้านต่างๆ สำหรับทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูล เพื่อนำไปใช้กำหนดแนวทางประกอบการพิจารณาจัดโครงสร้างองค์กร จัดระเบียบและระบบการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา และภายหลังการสัมมนาครั้งนี้ จะจัดสัมมนากลุ่มย่อยเพื่อแจกแจงรายละเอียดเพิ่มเติมของร่างพระราชบัญญัติอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างรัฐสภาทุกคนได้ทราบข้อมูลด้านสภาพการทำงาน สิทธิประโยชน์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

สารบัญ

คำนำ

บทสรุปของผู้บริหาร

คำกล่าวเปิดการสัมมนาของประธานรัฐสภา (๑)

คำกล่าวรายงานการสัมมนาของเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (๓)

ผลการสัมมนา

บทที่ ๑ บทนำ ๒

บทที่ ๒ วิธีการรวบรวมข้อมูล ๗

บทที่ ๓ การอภิปราย ตอบข้อซักถาม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ๑๐

บทที่ ๔ บทสรุป ๓๕

ภาคผนวก

- โครงการสัมมนา เรื่อง สถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่และร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๓๙

- กำหนดการสัมมนา ๔๒

- รายงานผลการวิจัย โครงการศึกษาวิจัยเพื่อปรับปรุงระบบงานของหน่วยงานในสังกัดรัฐสภา ๔๓

- คำกล่าวรายงานการปิดสัมมนาของผู้อำนวยการสำนักพัฒนาบุคลากร ๕๑

- คำกล่าวปิดการสัมมนาของเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๕๒

- คณะผู้จัดทำ ๕๔

คำกล่าวเปิดการสัมมนาและนโยบาย
เรื่อง “ สถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่และ
ร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ”
โดย นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานรัฐสภา)

สภาผู้แทนราษฎรของไทยเกิดขึ้นเพราะความวิวัฒนาการของโลก ของประชาคมโลกและประเทศทั้งหลายที่อยู่ในโลกนี้ยอมรับระบอบการปกครองประชาธิปไตยเป็นระบอบการปกครองระบอบที่ดีที่สุด เท่าที่หาได้ในขณะนี้ที่จะนำประเทศและประชาชนไปสู่ความอยู่ดีกินดี และความมั่นคงทางสังคมและทางเศรษฐกิจ ความปลอดภัย ความมีเสรีภาพ มีความเป็นอิสระของส่วนตัว ส่วนครอบครัว แนวปฏิบัติ คือ การปกครองโดยประชาชน เพื่อประชาชน และของประชาชน อันเป็นคำพูดของ อับราฮัม ลินคอล์น ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ท่านกระตุ้นให้อเมริกาได้มีจิตสำนึกหรือให้เห็นความสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งนับว่าเป็นประเทศที่ ๒ ที่ยอมรับการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยตรงมาจากประเทศอังกฤษ คนส่วนหนึ่งในอเมริกาอพยพมาจากอังกฤษเห็นความเจริญของอังกฤษจึงยอมรับว่าอังกฤษเป็นประเทศเกาะเล็ก ๆ แต่สามารถยึดประเทศอื่น ๆ ในโลกนี้เป็นเมืองขึ้น เป็นอาณานิคมนับร้อยประเทศ ด้วยข้อเท็จจริงนี้ อับราฮัม ลินคอล์น ถึงเห็นความสำคัญว่าถ้ามันเป็นประชาธิปไตยก็จะไม่เข้มแข็งอย่างอังกฤษ จึงพยายามปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนในประเทศเห็นความสำคัญของประชาธิปไตย รักความสำคัญของประชาธิปไตย และปฏิบัติตามเงื่อนไขของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประเทศอเมริกาถึงได้เจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว ระบอบการปกครองถ้าเปรียบเหมือนศาสนา สำหรับประชาธิปไตยก็มีไตรสรณะเหมือนกัน ไตรสรณะในระบอบประชาธิปไตยมีอยู่ ๓ อย่าง พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ คือ ไตรสรณะของศาสนาพุทธ แต่ไตรสรณะของประชาธิปไตยเปรียบเทียบกับสิ่งต่อไปนี้ อันดับ ๑ คือระบอบการปกครอง อันดับ ๒ คือ รัฐธรรมนูญ เรียกว่าเป็นอภิธรรมได้เช่นกัน อันดับ ๓ คือกฎหมายระเบียบปฏิบัติ ถ้ามีทั้ง ๓ อย่างเป็นไตรสรณะ คือมีระบอบที่ถูกต้อง มีรัฐธรรมนูญที่ดี มีกฎหมายที่ใช้ได้ ประเทศชาติย่อมเจริญเพราะกฎหมายจะโยงทุกอย่าง ตัวอย่างเช่น เรายอมรับว่าเราไม่สามารถที่จะมีคนทั้งประเทศเข้ามานั่งประชุมร่วมกันจึงส่งตัวแทนเข้ามา อำนาจอธิปไตยแสดงออกตรงนี้ อย่างในวันนี้ที่มีการสัมมนา อันดับแรกต้องรู้จักรัฐสภาก่อน เพราะสภาคือ สถานที่สิงสถิตอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ของราชการ คำว่า ที่สิงสถิตอำนาจศักดิ์สิทธิ์ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่คนนับถือสถิตอยู่ตรงที่ใด ตรงที่สิ่งศักดิ์สิทธิ์สถิตอยู่ย่อมต้องสวยทั้งนั้น ถ้าเป็นสิ่งที่ง่าย ๆ ไม่มีพิธีรีตองย่อมไม่ศักดิ์สิทธิ์ เพราะฉะนั้นประเทศต่าง ๆ ในโลกนี้ที่เจริญแล้ว จะเลือกหาสถานที่สิงสถิตของราชการสักแห่ง โดยคัดเลือกจาก ๒ ประเภท คือ ๑. ถ้ามีอาคารเก่าแก่ในประเทศสวยที่สุดจะใช้ตรงนั้นก่อน ที่อังกฤษใช้วังเก่าหลายประเทศใช้สถานที่สวยที่สุดในประเทศมาเป็น ที่สิงสถิตอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ของราชการ

แม้แต่ประเทศไทยปฏิวัติการปกครอง ตอนนั้นสถานที่สวยที่สุดคือพระที่นั่งอนันตสมาคม จึงได้เลือกใช้พระที่นั่งอนันตสมาคม แต่ถ้าประเทศไทยไม่มีสถานที่เหมาะสมหรือสมควร คือ หออาคารเก่าแล้วไม่เหมาะสมหรือไม่สวย ถ้าสร้างใหม่จะต้องสร้างสวยที่สุดที่ประเทศเขามี เช่นที่คองเกรสของอเมริกา เทียนอันเหมินของจีน บราเซเลียของบราซิล แคนเบอร์ลาของออสเตรเลีย นั่นคือการสร้างใหม่ ถ้าไม่มีอาคารเก่าที่เหมาะสมก็จะสร้างอาคารใหม่ที่สวยที่สุดที่ราชการจะสร้างได้ เพราะฉะนั้นถ้ารู้จักว่ารัฐสภาคืออะไรแล้วรู้ว่าอะไรควรจะทำอย่างไรเสียก่อนถึงกำหนดถึงเรื่องพื้นที่ที่เราสร้างที่ไหน ที่นี้เรื่องสถานที่เวลานี้มีอยู่ ๒ แบบเท่านั้นคือกรุงเทพฯ หรือต่างจังหวัด ซึ่งทั้งสองแบบมีความแตกต่างในเรื่องรายละเอียดดังนี้

กรุงเทพฯ มีความคับแคบแออัด การขยายพื้นที่ทำได้ลำบาก อีกทั้งประสบปัญหาการจราจรทำให้เสียเวลาในการเดินทาง แต่จากแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการกรุงเทพฯ เพราะปัญหาติดขัดเรื่องครอบครัว ทำให้ไม่มีแรงจูงใจที่จะย้าย ถ้าต้องการจะสร้างจริงๆ ค่าใช้จ่ายจะสูงกว่าเพราะนอกจากค่าที่ดินแล้วยังต้องเสียค่าขนย้ายด้วย

ต่างจังหวัด พื้นที่ต่างจังหวัดสามารถขยายและก่อสร้างชุมชนเพิ่มได้ง่ายกว่า อีกทั้งเป็นพื้นที่ว่างเปล่าและพื้นที่เกษตรกรรมอยู่แล้ว นอกจากนี้ในชุมชนมีแนวคิดที่จะสร้างที่อยู่อาศัยและสถานที่อำนวยความสะดวก เช่น โรงเรียน วัด โบสถ์ สุเหร่า การจัดตั้งพื้นที่สำหรับสถานทูต พื้นที่สำหรับการชุมนุม ฯลฯ เรียกว่าเป็นการสร้างชุมชนเมืองใหม่ เพื่อใช้เป็นที่ตั้งของรัฐสภาอันเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญของประเทศ การเดินทางก็ทำได้สะดวกเพราะจะมีโครงการสร้างรถไฟที่มีความเร็วสูง เพื่อให้บริการกับข้าราชการและลูกจ้าง

จากแนวตำริที่จะย้ายสถานที่ก่อสร้างรัฐสภาไปที่เขื่อนป่าสักฯ เนื่องจากเห็นว่าจะเป็นสถานที่ที่เหมาะสมและสามารถจัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับข้าราชการได้ แต่ยังมีกรรายงานผลการศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่างๆ เพื่อการประชุมสรุปผลเรื่องการกำหนดสถานที่ก่อสร้างที่แน่นอนต่อไป ในเรื่องของร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นเรื่องที่สมควรดำเนินการมานานแล้ว เพราะการทำงานของรัฐสภาควรมีการบริหารงานที่เป็นอิสระ เพราะจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน อีกทั้งโอกาสก้าวหน้าในอาชีพก็จะมีมากยิ่งขึ้นเช่นกัน

คำกล่าวรายงานการสัมมนา
เรื่อง “ สถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่และ
ร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ”
โดย นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)

การสัมมนาในครั้งนี้ได้จัดขึ้นตามดำริของท่านประธานรัฐสภา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้าราชการ ลูกจ้างของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้เข้าใจถึงสภาพปัญหาความจำเป็นและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ดังกล่าวเกี่ยวกับการก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่และเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาที่กำลังอยู่ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรการสัมมนามีกำหนดเวลา ๑ วันโดยมีหัวข้อการสัมมนา คือ ๑. ความเหมาะสมของที่ตั้งรัฐสภาแห่งใหม่ ๒. การระดมความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกันในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ที่ได้รับความกรุณาจากวิทยากรหลายท่าน ซึ่งประกอบด้วยคุณชาญชัย ชัยรุ่งเรือง ประธานคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรและในฐานะประธานวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน รองศาสตราจารย์ศพร ศิริสัมพันธ์ ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นต้นแบบของการยกย่องพระราชบัญญัติฉบับนี้ และเป็นคณะกรรมการท่านหนึ่งในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ โดยมีคุณประสพ บุษราดิม จะทำหน้าที่ในการดำเนินการอภิปราย และได้รับเกียรติจากท่านอาจารย์ บวรศักดิ์ อุวรรณโณ เลขาธิการคณะรัฐมนตรี มาร่วมชี้แจงกฎหมายแก่ข้าราชการในวันนี้ด้วย ผลที่คาดว่าจะได้รับการสัมมนา คือ ผู้เข้าร่วมสัมมนาจะมีความรู้ความเข้าใจและทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับความเหมาะสมของที่ตั้งของรัฐสภา และได้มีความรู้ความเข้าใจในร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ซึ่งพระราชบัญญัตินี้จะมีผลต่อข้าราชการ ลูกจ้างของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นอย่างมาก

ผลการสัมมนา

บทที่ ๑

บทนำ

ปัจจุบันรัฐสภามีสภาพคับแคบ ซึ่งเนื่องจากสภาพของที่ดินที่ตั้งของรัฐสภาบริเวณถนนอุทองใน เขตดุสิตมีอยู่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการบริหารงานและการทำงานของฝ่ายนิติบัญญัติและ ฝ่ายบริหารของรัฐสภา ยังให้หน่วยงานต่าง ๆ ต้องแยกออกไปเช่าพื้นที่เพื่อใช้ในการปฏิบัติราชการ ทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณเป็นอย่างมาก เกิดความไม่สะดวกในการติดต่อประสานงาน ไม่เอื้ออำนวยแก่การทำงานของบุคลากรของรัฐสภา และประชาชนทั่วไปที่มาติดต่อราชการ จึงสมควรที่จะต้องมีสถานที่ตั้งและอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ เพื่อให้สมาชิกสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา จำนวน ๗๐๐ คน มีที่ทำการได้อย่างเพียงพอแก่การทำหน้าที่นิติบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และทำหน้าที่เป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งพร้อมที่จะรองรับประชาชน บุคคล และหน่วยงานต่าง ๆ ที่มาติดต่อประสานงานกับสมาชิกรัฐสภา จึงได้มีการศึกษาหาความเหมาะสมเพื่อพัฒนาที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ขึ้น

นอกจากนี้การบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ยังไม่เป็นอิสระตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยอย่างแท้จริง โดยเฉพาะการงบประมาณและการเงินของรัฐสภายังต้องอยู่ใต้กฎหมาย กฎและข้อบังคับ ตลอดจนการจัดสรรของฝ่ายบริหาร นอกจากนั้นการจัดโครงสร้างหน่วยงานของรัฐสภาและระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ยังคงยึดระเบียบราชการฝ่ายบริหารเป็นหลัก อันเป็นการไม่สอดคล้องกับหลักการแบ่งแยกการใช้อำนาจอธิปไตย ซึ่งองค์กรนิติบัญญัติและองค์การบริหารต้องเป็นอิสระออกจากกัน ทั้งยังไม่สอดคล้องกับแนวทางใหม่ที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้องค์กรตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทั้งปวงมีอิสระแยกออกจากความครอบงำของราชการฝ่ายบริหารด้วย ยิ่งกว่านั้นการบริหารโดยยึดระเบียบราชการฝ่ายบริหารในปัจจุบันไม่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล อย่างแท้จริงในการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา อันจะยังให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตรากฎหมายเพื่อให้การบริหารและการทำงานของฝ่ายนิติบัญญัติของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ดังนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ..... ขึ้นรวม ๔ ฉบับ เพื่อมุ่งเน้นที่การแก้ไขและปรับปรุงการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาเสียใหม่ โดยยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา และกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา เพื่อให้การบริหารราชการของรัฐสภาเป็นอิสระตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยอย่างแท้จริง และให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา อันจะยังให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

คณะกรรมการปรับปรุงโครงสร้างระบบงานและอัตรากำลัง ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาร่างพระราชบัญญัติบริหาร

ราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.ขึ้น เพื่อทำการพิจารณาศึกษา ถึงข้อดี ข้อเสียของร่างพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ....ทั้ง ๔ ฉบับ ประกอบด้วย

๑. นายบุญเลิศ	ไพรินทร์	ประธานอนุกรรมการ
๒. ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร	ศรีสอ้าน	รองประธานอนุกรรมการ
๓. พลตำรวจเอกวิสุทธิ์	กิตติวัฒน์	อนุกรรมการ
๔. นางศิริลักษณ์	ปั้นบำรุงกิจ	อนุกรรมการ
๕. นางพรพิมล	ถิรคุณโกวิท	อนุกรรมการ
๖. นายพิฑูร	พุ่มหิรัญ	อนุกรรมการ
๗. นายจินดา	เจริญพรรณ	อนุกรรมการ
๘. นายทวี	พวงทะวาย	อนุกรรมการ
๙. นางอุมาสิริ	สอาดเอี่ยม	อนุกรรมการ
๑๐. นายสมชาติ	ธรรมศิริ	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ....ได้ทำการประชุมระหว่างวันที่ ๑๘ มีนาคม ถึง วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๕ รวม ๔ ครั้ง โดยพิจารณาถึงข้อดี ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะ จากนั้นเสนอไปยัง สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้นำร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.... ทั้ง ๔ ซึ่งประกอบด้วย

ร่างพระบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ....ของนายชัย ชิดชอบ และ นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ เป็นผู้เสนอ

ร่างพระบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ....ของนายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ร่างพระบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ....ของศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน กับคณะ

ร่างพระบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ....ของนายประทีป กรिताเวช กับคณะ

เสนอต่อประธานรัฐสภา เพื่อให้ทางสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสนอต่อนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอนั้น มีเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องผลกระทบทางด้านงบประมาณของประเทศ ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติจึงได้นำร่างพระราชบัญญัติกลับมาพิจารณาปรับปรุง แก้ไข ในวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๕ จากนั้น นำเสนอต่อสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีใหม่ ในวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๕ เพื่อ นำเสนอต่อนายกรัฐมนตรี

ในครั้งนี้นายกรัฐมนตรีให้การรับรองร่างพระราชบัญญัติที่ได้ทำการแก้ไขแล้วทั้ง ๔ ฉบับ สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้กับ

คณะกรรมการประสานงานสภาฝ่ายรัฐบาลเพื่อพิจารณา เมื่อพิจารณาเรียบร้อยแล้วจึงนำกราบเรียนต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อนำร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. รวม ๔ ฉบับ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๖ ประธานสภาผู้แทนราษฎรสั่งให้บรรจุเข้าระเบียบวาระที่ ๑ โดยระบุให้มีการนัดประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญทั่วไป) ในวันที่พุธที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. กำหนดให้มีการแปรญัตติตามข้อบังคับ โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของนายชาญชัย ชัยรุ่งเรืองกับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา และได้แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาขึ้น เพื่อพิจารณาหลักการสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. คือยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา โดยกำหนดใหม่มีการจัดระเบียบปฏิบัติราชการ การจัดระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาเสียใหม่ เพื่อให้การบริหารราชการของรัฐสภาเป็นอิสระตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยอย่างแท้จริง เป็นการลดจุดบกพร่องและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการปฏิบัติงานราชการดังนี้

๑. นายจรินทร์	ลักษณะวิศิษฏ์	๒. นายเจริญ	คันธวงศ์
๓. นายชัย	ชิตชอบ	๔. นายชาญชัย	ชัยรุ่งเรือง
๕. รศ.ดำรงค์	วัฒนา	๖. รศ.ดร.ทศพร	ศิริสัมพันธ์
๗. นายนริศ	ชำนาญรักษ์	๘. นายนริศ	ทองธิดา
๙. นายปภิต	พัฒนกุล	๑๐. นายประทีป	กรีธาเวศ
๑๑. นายประสพ	บุษราคัม	๑๒. นายประแสง	มงคลศิริ
๑๓. นายปรีชา	มุสิกุล	๑๔. นางผาณิตรา	ภักเกษม
๑๕. นายพรชัย	นุชสุวรรณ	๑๖. นายพฤติชัย	ดำรงรัตน์
๑๗. นายพิฑูร	พุ่มหิรัญ	๑๘. นายมนตรี	รูปสุวรรณ
๑๙. ศ.ลิขิต	ธีรเวดิน	๒๐. ศ.ดร.วิจิตร	ศรีสอ้าน
๒๑. นายวิทยา	แก้วมารดัย	๒๒. นายวิทยา	บุรณศิริ
๒๓. นายวิเศษ	ใจใหญ่	๒๔. นายวิสาร	เดชะธีราวัฒน์
๒๕. นายสกุล	ศรีพรหม	๒๖. นายสมบูรณ์	อุทัยเวียนกุล
๒๗. นายสมศักดิ์	คุณเงิน	๒๘. นายสิทธิรัตน์	รัตนวิจารณ์
๒๙. นายสุขุมพงศ์	โง่นคำ	๓๐. นายสุรนนท์	เวชชาชีวะ
๓๑. นายอดิสร	เพียรเกษ	๓๒. นางสาวอภิญญา	วงษานุกัศน์
๓๓. นายอภิสิทธิ์	เวชชาชีวะ	๓๔. ผศ.อร่าม	ศิริพันธุ์
๓๕. นายอาร์เพ็ญ	อุตรสินธุ์		

เนื่องจากพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. และการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่จะมีผลต่อข้าราชการและลูกจ้าง ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาทุกท่าน ประธานรัฐสภาจึงเห็นควรให้จัดการสัมมนา เรื่อง “ร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.... และสถานที่ก่อสร้างรัฐสภา แห่งใหม่” ขึ้นเพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้มีความรู้ความเข้าใจ และร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ ซึ่งผลที่ได้จากการจัดการสัมมนาจะนำความคิดเห็นจากข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงาน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาทุกท่านเสนอต่อ คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ..... และผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปประกอบในการพิจารณาในการตราพระราชบัญญัติการบริหาร ราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการสัมมนา

๑. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมสัมมนามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเหมาะสมของ ตำแหน่งที่ตั้งรัฐสภาใหม่ และร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดหาสถานที่ ก่อสร้างรัฐสภาใหม่

๒. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมสัมมนามีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ การบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.... และร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อกำหนดแนวทางการ ปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาใหม่

กลุ่มเป้าหมาย

๑. ผู้บริหาร ข้าราชการ และลูกจ้าง ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา จำนวนประมาณ ๒,๐๐๑ คน
๒. แขกผู้มีเกียรติ และผู้สังเกตการณ์จำนวน ๖๗ คน (ประธานคณะกรรมการธิการ สามัญสภาผู้แทนราษฎร ๓๑ คน ประธานคณะกรรมการธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา จำนวน ๑ คน คณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ การบริหารราชการ ฝ่ายรัฐสภา พ.ศ..... จำนวน ๓๕ คน)

วิธีการดำเนินงาน

วิธีการดำเนินงานที่จะได้มาซึ่งข้อมูลประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ

๑. ระยะก่อนการสัมมนา เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลดิบจากผู้เข้าร่วมสัมมนา เพื่อนำมารวบรวม แล้วนำมาแยกเป็นประเด็น เพื่อจัดเตรียมประเด็นคำถามล่วงหน้าก่อนเข้า สัมมนา
๒. ระยะระหว่างการสัมมนาจะให้ผู้เข้าร่วมการสัมมนากลุ่มย่อย ระดมความคิด เห็น รวบรวมประเด็นคำถาม และการแสดงความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่การอภิปราย ชักถาม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างวิทยากร และผู้เข้าร่วมสัมมนา

ระยะเวลา/สถานที่

วันอาทิตย์ที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ระหว่างเวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ น.
ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชัน ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงหลักสี่ เขตดอนเมือง
กรุงเทพฯ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ผู้เข้าร่วมสัมมนามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเหมาะสมของตำแหน่งที่ตั้ง
รัฐสภาใหม่ และร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดหาสถานที่ก่อสร้าง
รัฐสภาใหม่

๒. ผู้เข้าร่วมสัมมนามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการบริหาร
ราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. และร่วมแสดงความคิดเห็น สร้างความเข้าใจและกำหนด
แนวทางการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาใหม่

บทที่ ๒

วิธีการรวบรวมข้อมูล

ในการสัมมนาในครั้งนี้จัดประสงค์เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้าง ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. นำเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาในการตราเป็นพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.....ต่อไป

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องให้ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ และนำความคิดเห็นที่ได้มาตั้งเป็นประเด็นคำถาม โดยมีการดำเนินการดังนี้

ระบะก่อนการสัมมนา

๑. แจกเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาซึ่งจัดทำโดยสำนักวิชาการและเอกสารการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติของสำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงาน ก.พ. กระทรวงการคลังและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้กับข้าราชการและลูกจ้างทุกคนของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เพื่อไปศึกษาล่วงหน้า ก่อนวันสัมมนาที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖

๒. แจกแบบเสนอประเด็นคำถามประเภทปลายเปิด เพื่อต้องการให้ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ร่วมเสนอคำถามเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ..... และสถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ โดย ผู้ตอบจะต้องส่งแบบเสนอประเด็นคำถามกลับมายังสำนักพัฒนาบุคลากร ก่อนวันจัดการสัมมนา

๓. นำประเด็นคำถามที่ได้ทั้งหมด มาทำการสรุปเป็นข้อคำถามจากนั้นจึงนำเอาข้อคำถามที่ได้ มาจำแนกออกเป็นตามหัวข้อสัมมนาดังนี้

หัวข้อที่ ๑ ประเด็นคำถาม ร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

ประเด็นที่ ๑ ค่าตอบแทน เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง

ประเด็นที่ ๒ สวัสดิการ สิทธิประโยชน์

- ชวัญ กำลังใจ
- บำเหน็จ บำนาญ
- กบช. / กองทุนเงินทดแทน

ประเด็นที่ ๓ สถานภาพของข้าราชการ และลูกจ้าง

ประเด็นที่ ๔ ความเจริญก้าวหน้าในสายอาชีพ : การบริหารงานบุคคล

- การประเมินผลงาน

- การเลื่อนชั้น เลื่อนระดับ การแต่งตั้งระดับสูง
- ประเด็นที่ ๕** ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานรัฐสภา
- ประเด็นที่ ๖** การตรวจสอบความโปร่งใสของการปฏิบัติงาน
 - การบริหารงานบุคคล
 - การบริหารงบประมาณ
- ประเด็นที่ ๗** การบริหารจัดการงบประมาณ
- ประเด็นที่ ๘** คำถามอื่น ๆ
- ประเด็นที่ ๙** ประเด็นการแสดงความคิดเห็น

หัวข้อที่ ๒ ประเด็นคำถาม สถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ ดังนี้

- ประเด็นที่ ๑** สถานที่ก่อสร้าง
 - กรุงเทพฯ ปริมณฑล
 - ต่างจังหวัด
- ประเด็นที่ ๒** ระยะเวลาก่อสร้าง
- ประเด็นที่ ๓** ที่พัก / การเดินทางไปทำงาน / สิ่งอำนวยความสะดวก
(โรงพยาบาล โรงเรียน สถานที่ออกกำลังกาย สวนสาธารณะ ฯลฯ)
- ประเด็นที่ ๔** ความคิดเห็น

๕. นำประเด็นคำถามที่ได้จำแนกแล้วเขียนลงในโปรแกรม PowerPoint เพื่อเตรียมนำเสนอเป็นคำถาม ระหว่างการอภิปรายซักถามในการสัมมนา

ระหว่างการสัมมนา

ระยะระหว่างการสัมมนาจะให้ผู้เข้าร่วมการสัมมนากลุ่มย่อย ระดมความคิดเห็น รวบรวมประเด็นคำถาม และการแสดงความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่การอภิปรายซักถาม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างวิทยากร และผู้เข้าร่วมสัมมนา

๑. ระดมความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมการสัมมนาในเรื่องร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ..... ประเด็นคำถามที่ได้ ผู้เข้าร่วมสัมมนาจะเสนอลงในแบบสอบถาม ปลายเปิดที่แนบไว้ในแฟ้มเอกสาร

๒. นำประเด็นคำถามที่ได้จากการระดมความคิดเห็นจากการสัมมนากลุ่มย่อย จำแนกเป็นข้อคำถาม ตามหัวข้อที่ได้กำหนดไว้ก่อนการสัมมนา

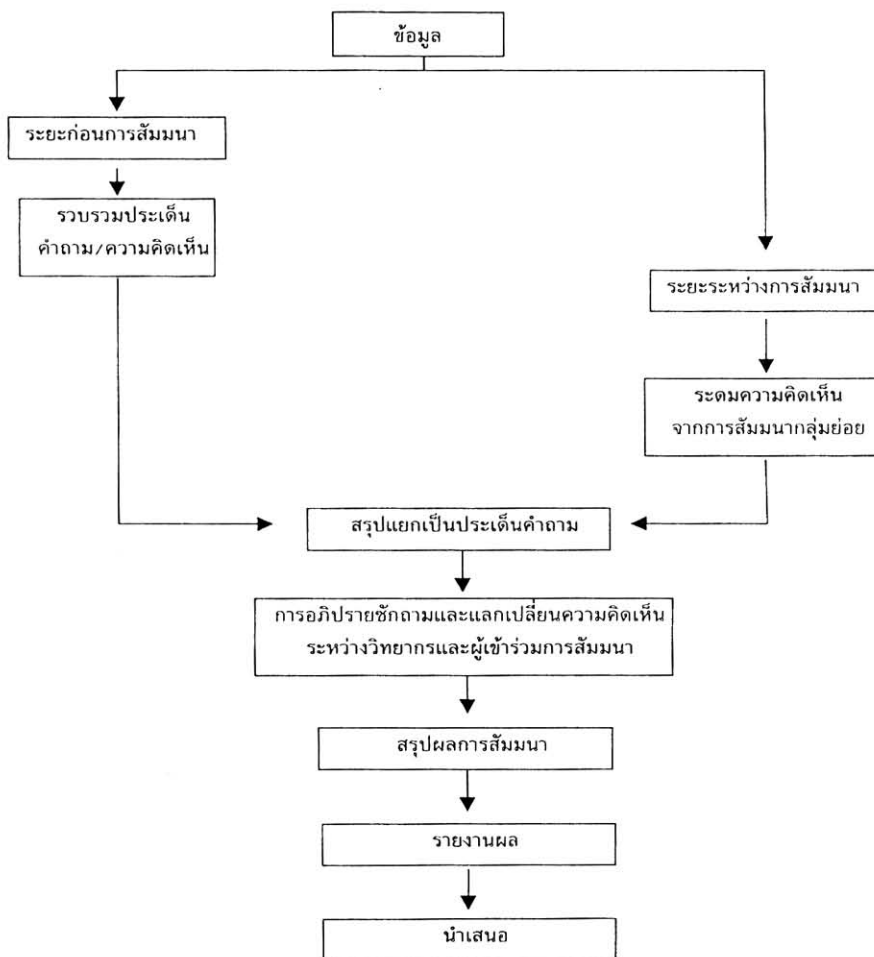
๓. นำประเด็นคำถามที่ได้จาก ก่อนการสัมมนาและการระดมความคิดเห็นกลุ่มย่อย ในระหว่างการสัมมนามาอภิปรายซักถาม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างวิทยากร และผู้เข้าร่วมการสัมมนา

๔. สรุปผลจากการอภิปราย

รัฐธรรมนุญ	จำนวนมาตรา	วัน/เดือน/ปี	รวมเวลา	สาเหตุการสิ้นสุด
๓. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๙ ๔. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๐ (๑) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๐ (๒) แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ (๓) แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑	๙๖ ๙๘	๑๐ พ.ค. ๒๕๕๙ - ๘ พ.ย. ๒๕๙๐ ๙ พ.ย. ๒๕๙๐ - ๒๓ มี.ค. ๒๕๙๒	๑ ปี ๕ เดือน ๒๙ วัน ๑ ปี ๔ เดือน ๑๕ วัน	ยึดอำนาจการปกครองโดยคณะรัฐประหาร ประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๒

๕. นำเสนอผลการสัมมนาต่อคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. เพื่อนำไปประกอบในการพิจารณาในการตราเป็นพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ต่อไป

แผนภูมิแสดงวิธีการระดมประเด็นคำถาม

รัฐธรรมนุญ	จำนวน มาตรา	วัน/เดือน/ปี	ระยะเวลา	สาเหตุการสิ้นสุด
๕. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๔๙๒	๑๘๘	๒๓ มี.ค. ๒๔๙๒ - ๒๙ พ.ย. ๒๔๙๔	๒ ปี ๘ เดือน ๖ วัน	ยึดอำนาจการ ปกครองโดย คณะรัฐประหาร
๖. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๙๕	๑๒๓	๘ มี.ค. ๒๔๙๕ - ๒๐ ต.ค. ๒๕๐๑	๖ ปี ๗ เดือน ๑๒ วัน	ยึดอำนาจการ ปกครองโดย คณะปฏิวัติ
๗. ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๒	๒๐	๒๘ ม.ค. ๒๕๐๒ - ๒๐ มิ.ย. ๒๕๑๑	๙ ปี ๔ เดือน ๒๓ วัน	ประกาศใช้ รัฐธรรมนูญ ๒๕๑๑

บทที่ ๓

การอภิปราย ตอบข้อซักถาม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

เรื่อง การก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่

ผู้อภิปราย : พลตำรวจเอกวิสุทธิ์ กิตติวัฒน์

จากความจำกัดของพื้นที่ใช้สอยของอาคารรัฐสภาในปัจจุบัน ซึ่งตั้งอยู่ในเขตพระราชวังดุสิตด้านทิศเหนือของพระที่นั่งอนันตสมาคม และได้ใช้ปฏิบัติงานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติงานและการดำเนินงานของรัฐสภาไม่คล่องตัวและไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จึงทำให้เกิดแนวคิดว่ามีควมจำเป็นจะต้องขยายพื้นที่หรือเลือกพื้นที่ที่เหมาะสมมาทำการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ ให้สามารถรองรับความต้องการของสมาชิกรัฐสภาและข้าราชการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและให้บริการในด้านต่าง ๆ

ด้วยเหตุนี้จึงมีการประชุมร่วมกันของประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา ผู้แทนนายกรัฐมนตรี และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง โดยมีมติให้เตรียมการก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ และในเบื้องต้นควรทำการศึกษาคความเหมาะสมของพื้นที่ตั้งบริเวณต่างๆ ที่สามารถดำเนินการโครงการรัฐสภาแห่งใหม่ได้ ดังนั้นสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจึงได้ดำเนินการว่าจ้างคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ให้เป็นผู้ดำเนินการศึกษาตามโครงการศึกษาคความเหมาะสมเพื่อการพัฒนาพื้นที่ตั้งรัฐสภาแห่งใหม่ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ และมีการจัดตั้งคณะทำงานเตรียมการก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ๙ ท่าน โดยมี พลตำรวจเอกวิสุทธิ์ กิตติวัฒน์ (ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร) เป็นประธาน ที่ผ่านมีการประชุมร่วมกัน ๑๓ ครั้ง และได้มีการศึกษาพื้นที่และดูงานยังต่างประเทศ อันได้แก่ ประเทศสหพันธรัฐออสเตรเลีย ประเทศโรมาเนีย และประเทศอังกาเรี ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ทำการศึกษามานั้น ประธานรัฐสภาได้มีดำริจัดตั้งคณะกรรมการร่วมในการพิจารณาที่ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา

พื้นที่ที่ทำการศึกษามี ๕ แห่งดังนี้

๑. พื้นที่ภายในรัศมี ๑๐๐ - ๑๕๐ กิโลเมตร จากกรุงเทพมหานคร ได้แก่ บริเวณเขาถ้ำพระ เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์
๒. พื้นที่ภายในรัศมี ๕๐ - ๑๐๐ กิโลเมตร จากกรุงเทพมหานคร ได้แก่ พื้นที่บริเวณตำบลบึงน้ารักษ์ อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา
๓. พื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้แก่
 - ๓.๑ พื้นที่การรถไฟแห่งประเทศไทย เขตจตุจักร
 - ๓.๒ พื้นที่ราชพัสดุทหาร เขตดุสิต แปลงริมแม่น้ำเจ้าพระยา
 - ๓.๓ พื้นที่บริเวณกองคลังแสง กรมสรรพาวุธ อำเภอบางเกร็ง จังหวัดนนทบุรี

รัฐธรรมนุญ	จำนวน มาตรา	วัน/เดือน/ปี	รวมเวลา	สาเหตุการสิ้นสุด
๘. รัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๑๑	๑๘๓	๒๐ มิ.ย. ๒๕๑๑ - ๑๗ พ.ย. ๒๕๑๔	๓ ปี ๔ เดือน ๒๘ วัน	ยึดอำนาจการ ปกครองโดย คณะปฏิวัติ
๙. ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๑๕	๒๓	๑๕ ธ.ค. ๒๕๑๕ - ๗ ต.ค. ๒๕๑๗	๑ ปี ๙ เดือน ๒๒ วัน	ประกาศใช้ รัฐธรรมนูญ ๒๕๑๗
๑๐. รัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๑๗	๒๓๘	๗ ต.ค. ๒๕๑๗ - ๖ ต.ค. ๒๕๑๙	๒ ปี	ยึดอำนาจการ ปกครองโดย คณะปฏิรูปการ ปกครองแผ่นดิน

โดยขอบเขตของการศึกษาความเหมาะสมประกอบด้วยการศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้นของพื้นที่ทางเลือกทางด้านกายภาพ ด้านวิศวกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น และด้านผลกระทบที่มีต่อผู้มีส่วนได้เสียกับโครงการ

สรุปผลการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ

๑. ด้านกายภาพ

- บริเวณเขาถ้ำพระ เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ มีคะแนนความเหมาะสมสูงที่สุด
- กรุงเทพฯ และปริมณฑล มีคะแนนความเหมาะสมใกล้เคียงกัน
- บางน้ำเปรี้ยวมีคะแนนความเหมาะสมต่ำที่สุด

๒. ด้านวิศวกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน

- กรุงเทพฯและปริมณฑลมีความสมบูรณ์มากกว่าพื้นที่ต่างจังหวัด
- เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์มีศักยภาพในการพัฒนาด้านแหล่งน้ำมากกว่าบางน้ำเปรี้ยว

๓. ด้านเศรษฐกิจ

- พื้นที่บริเวณเขาถ้ำพระ เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ มีคะแนนความเหมาะสมสูงที่สุด

๔. ด้านสังคม

- พบว่ามีคะแนนความเหมาะสมใกล้เคียงกัน โดยพื้นที่ต่างจังหวัดจะมีข้อเด่น

ด้านพื้นที่รองรับโครงการที่มีมากกว่า แต่อาจมีข้อขาดการโยกย้ายสถานที่ทำงานและที่อยู่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง ส่วนพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจะมีปัญหามากต่อการรื้อย้ายผู้อาศัยเดิม

๕. ด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

- พบว่ามีคะแนนความเหมาะสมใกล้เคียงกัน โดยพื้นที่จตุจักรมีคะแนนสูงที่สุด

เนื่องจากการพัฒนาโครงการจะเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ที่ดินไม่มาก

เมื่อพิจารณาคะแนนความเหมาะสมรวมทุกด้านแล้วสรุปได้ว่าพื้นที่เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์มีความเหมาะสมมากที่สุดในการพัฒนาเป็นที่ตั้งรัฐสภาแห่งใหม่ โดยลำดับรองลงมาคือพื้นที่จตุจักร กรุงเทพมหานคร การศึกษานี้เป็นเพียงข้อมูลประกอบการพิจารณา ไม่ได้เป็นตัวตัดสินว่าจะสร้างสถานที่ใด เพราะฉะนั้นคงต้องมีการนำประเด็นด้านนโยบายและความคิดเห็นเพิ่มเติม มาประกอบในการตัดสินใจ

การตอบข้อซักถาม/การแสดงความคิดเห็น (สำหรับข้อซักถามที่รวบรวมก่อนการสัมมนา)

ประเด็นที่ ๑ สถานที่ก่อตั้ง มีคำถามดังนี้

๑. ขอความชัดเจนว่าจะตั้งรัฐสภาแห่งใหม่ในพื้นที่กรุงเทพฯหรือปริมณฑล (จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ) หรือจังหวัดอื่นเพราะอะไร เอาให้แน่ จะได้ทำใจ

รัฐธรรมนูญ	จำนวน มาตรา	วัน/เดือน/ปี	รวมเวลา	สาเหตุการสิ้นสุด
๑๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๑๙	๒๙	๒๒ ต.ค. ๒๕๑๙ - ๒๐ ต.ค. ๒๕๒๐	๑๑ เดือน ๒๘ วัน	ยึดอำนาจการ ปกครองโดย คณะปฏิวัติ
๑๒. ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๒๐	๓๒	๙ พ.ย. ๒๕๒๐ - ๒๓ ธ.ค. ๒๕๒๑	๑ ปี ๑ เดือน ๑๓ วัน	ประกาศใช้ รัฐธรรมนูญ ๒๕๒๑
๑๓. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ (๑) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๒๘ (๒) แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๒	๒๐๖	๒๒ ธ.ค. ๒๕๒๑ - ๒๓ ก.พ. ๒๕๓๔	๑๒ ปี ๒ เดือน ๑ วัน	ยึดอำนาจการ ปกครองโดย คณะรักษาความ สงบเรียบร้อย แห่งชาติ

ตอบ ต้องมีการประชุม เพื่อพิจารณาอีกครั้ง เพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้น แต่ยังไม่อาจสรุปผลได้อย่างชัดเจน เพราะไม่แน่นอนว่าผลออกมาว่า ที่เขื่อนป่าสัก ดีแล้วจะต้องเลือกก่อสร้างที่นั่น เนื่องจากระบบการปกครองเป็นแบบประชาธิปไตย

๒. หลักเกณฑ์ในการเลือกที่ตั้งสถานที่ตั้งของรัฐสภาแห่งใหม่เป็นอย่างไร

ตอบ หลักเกณฑ์อยู่ในรายงานแล้ว แต่ที่คิดไว้ในใจคือ รัฐสภาที่เป็นสัญลักษณ์ของประเทศ ควรต้องมีความโดดเด่นเป็นสง่าของตัวอาคาร มีภูมิทัศน์ที่สวยงามกลมกลืนกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ทุกองค์ประกอบต้องสัมพันธ์กับความเป็นประชาธิปไตย และความเป็นชนชาติไทย

๓. เป็นไปได้หรือไม่ที่จะมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกันระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อกำหนดทิศทางในการดำเนินการเลือกสถานที่ตั้งรัฐสภาแห่งใหม่

ตอบ เป็นไปได้แน่นอน แต่ต้องหลังจากมี Final Report

ประเด็นที่ ๒ ระยะเวลาก่อสร้าง มีคำถาม ดังนี้

๑. จะสามารถสรุประยะเวลาในการก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ให้แล้วเสร็จได้เมื่อใด

ตอบ ต้องมีการจัดตั้งผู้จัดการ และประกวดออกแบบ สรุปว่าช่วงวางแผนประมาณ ๒ ปี เฉพาะรัฐสภาน่าจะ ๓ ปีเสร็จ แต่ถ้าสร้างชุมชนใหม่ด้วยก็น่าจะอีก ๕ ปี โดยรวมประมาณ ๗ ปี

ประเด็นที่ ๓ ที่พัก / การเดินทางไปทำงาน / สิ่งอำนวยความสะดวก (โรงพยาบาล โรงเรียน สถานที่ออกกำลังกาย สวนสาธารณะ ฯลฯ) มีคำถาม ดังนี้

๑. แพลตที่ข้าราชการรัฐสภาอาศัยอยู่ในปัจจุบัน หากมีการตั้งรัฐสภาแห่งใหม่ในต่างจังหวัด จะมีการยกเลิกไม่ให้ข้าราชการเข้าพักหรือไม่ ถ้าไม่ให้ข้าราชการพักอาศัย จะเอาแพลตไปทำอะไร

ตอบ แพลตคงให้พักอยู่ต่อไป ยกเว้นผู้ที่ต้องการไปอยู่บ้านพักที่สร้างใหม่ก็ต้องสละสิทธิ์

๒. หากย้ายที่ตั้งรัฐสภาแห่งใหม่ไปต่างจังหวัด จะมีมาตรการรองรับด้านการเดินทางอย่างไร (สำหรับผู้ที่มิที่พักอาศัยในกรุงเทพ หรือในจังหวัดอื่นที่ห่างจากที่ตั้งของรัฐสภาแห่งใหม่)

ตอบ เดินทางโดยรถไฟ อย่างที่ท่านประธานรัฐสภาได้กล่าวไว้ แต่ในกรณีที่รถไฟยังสร้างไม่เสร็จ ก็คงจะเดินทางโดยรถบัส แต่จะมีการกำหนดระยะเวลาในการเดินทาง

ประเด็นที่ ๔ แสดงความคิดเห็น

ประธาน สว. ประธาน สผ. ประธานกรรมการธิการสามัญของทั้ง สส. และ สว. และตัวแทนฝ่ายรัฐบาลหรือนายกรัฐมนตรี ควรจะได้มีหารือ ตกลงกันเสียให้ชัดเจน เพื่อกำหนดทิศทางความเป็นไปได้ร่วมกันที่จะดำเนินการเลือกสถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ที่คิดว่าเหมาะสมที่สุดให้เป็นรูปธรรม โดยพิจารณาทั้งข้อดีข้อเสีย เช่นเดียวกับการประชุมเชิงปฏิบัติการในเรื่องอื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อยุติที่ชัดเจน

ตอบ ประธานรัฐสภามีดำริจะจัดตั้งคณะกรรมการร่วมทั้งฝ่ายรัฐสภาและรัฐบาล เพื่อทำการคัดเลือกสถานที่ก่อสร้างอยู่แล้ว

ข้อซักถาม/ความคิดเห็น และการตอบคำถาม (ระหว่างการสัมมนา)

ผู้ถาม/แสดงความคิดเห็น : นายวิญชัย โชคชนะ

๑. อยากเห็นการสร้างรัฐสภาให้อยู่ที่เดียวกันและน่าจะมีย่อสรุปที่ชัดเจนภายในปีนี้
๒. ควรจัดทำเป็นรูปธรรมเพื่อให้เห็นคำตอบและการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนในการระบุสถานที่
๓. เสนอสถานที่สนามบินดอนเมืองเนื่องจากรัฐสภาไม่ควรตั้งอยู่ห่างไกลจากกระทรวงต่าง ๆ และการบริหารควรสัมพันธ์กับนิติบัญญัติ
๔. เสนอพื้นที่บริเวณสามแยกตัดกันของถนนพหลโยธินและวิภาวดีรังสิตเลยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๕. ร่างพระราชบัญญัติ ประเด็นต่าง ๆ ควรฟังเสียงจากข้าราชการมากที่สุด

ผู้ถาม/แสดงความคิดเห็น : ดร. บุญเลิศ ไพลิน

๑. ควรมีการศึกษาวิเคราะห์ benefit cost เช่น ค่าเดินทาง ค่าก่อสร้าง ค่าที่ดิน
๒. ควรเปิดเผยโปร่งใส เช่น ในเรื่องของการซื้อที่ดินเพิ่ม
๓. ถ้าจะมีการย้ายเช่นไปที่เขื่อนป่าสัก ก็ควรไปอย่างเป็นระบบโดยมีทั้งรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีทั้งหมด
๔. การถามความคิดเห็นของข้าราชการถือเป็นการเริ่มต้นที่ดี แต่ควรมีการประชุมร่วมของผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ เช่น คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง
๕. ควรมีการตัดสินใจภายในปีนี้

ผู้ตอบ / ชี้แจง : พลตำรวจเอกวิสุทธิ์ กิตติวัฒน์

๑. จะมีการนำข้อเสนอไปย่อยและศึกษา ซึ่งคงจะได้ผลออกมาเร็ว ๆ นี้
๒. ดอนเมืองสามารถแต่งเติมให้สวยงามได้ยากและที่สำคัญก็ควรมี second airport ประเด็นนี้ทำให้ทางรัฐบาลเสนอพื้นที่ทหาร (คลังแสงกรมสรรพาวุธ) และพื้นที่บริเวณแม่น้ำเจ้าพระยา
๓. ความโปร่งใส มีแจ้งรายงานแล้วว่าจะต้องซื้อที่ดิน น.ส.๓ ซึ่งเป็นพื้นที่เกษตรกรรมและคงไม่เกิดความยากลำบากในการซื้อ ในกรณีของพื้นที่บริเวณเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์
๔. การศึกษาที่ทำมาเป็นเชิงวิชาการซึ่งยังคงต้องมีการพิจารณาอีกหลายขั้นตอน โดยข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้จะถูกใช้เพื่อประกอบการพิจารณา
๕. ขอสรุปเรื่อง benefit cost ว่า เสรีภาพหรือประชาธิปไตย เป็นสิ่งที่ประมาณค่ามิได้ (valueless) จากการศึกษารัฐสภาในประเทศอื่น ๆ ก็มักจะมีงบประมาณ

การชี้แจงเพื่อระดมประเด็นคำถามเพิ่มเติม

เมื่อการบรรยายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่เสร็จสิ้น ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาบุคลากร (นายอนุกุล สัจญฐิติเสรี) ได้ชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาได้มีโอกาสระดมความคิดเห็นเพิ่มเติมด้วยแบบสำรวจ ซึ่งในร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ได้กำหนดสาระไว้เป็น ๖ หมวด กับ ๑ บทเฉพาะกาล ดังนี้

หมวดที่ ๑ ว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา

หมวดที่ ๒ ว่าด้วยคณะกรรมการอำนวยการสภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมการอำนวยการวุฒิสภา

หมวดที่ ๓ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล

หมวดที่ ๔ ว่าด้วยรายได้และทรัพย์สิน

หมวดที่ ๕ ว่าด้วยการบัญชีและการตรวจสอบ

หมวดที่ ๖ ว่าด้วยการติดตามและประเมินผล

และได้แนะนำให้ดูตารางร่างพ.ร.บ. เปรียบเทียบกับ พ.ร.บ. ระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งมีความแตกต่างกัน เพื่อเป็นพื้นฐานในการตั้งประเด็นคำถามเรื่องรายละเอียดต่าง ๆ ตามความสนใจหรือสงสัยของแต่ละคน จากที่ได้มีการระดมความคิดเห็นด้วยแบบสอบถามก่อนการสัมมนาและได้จัดแบ่งกลุ่มประเด็นปัญหาตามความคิดเห็นที่ได้รับมาออกเป็น ๙ ประเด็น ดังนี้ คือ

ประเด็นที่ ๑ ค่าตอบแทน เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง

ประเด็นที่ ๒ สวัสดิการ สิทธิประโยชน์

ประเด็นที่ ๓ สถานภาพของข้าราชการ และลูกจ้าง

ประเด็นที่ ๔ ความเจริญก้าวหน้าในสายอาชีพ : การบริหารงานบุคคล

ประเด็นที่ ๕ ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานรัฐสภา

ประเด็นที่ ๖ การตรวจสอบความโปร่งใสของการปฏิบัติงาน

ประเด็นที่ ๗ การบริหารจัดการงบประมาณ

ประเด็นที่ ๘ คำถามอื่น ๆ

ประเด็นที่ ๙ ประเด็นการแสดงความคิดเห็น

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา

ผู้ร่วมอภิปราย ประกอบด้วย

- ๑. นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. และประธานคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร
- ๒. ศ. ดร. บวรศักดิ์ อุวรรณโณ เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- ๓. รศ. ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์ รองประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

ผู้ดำเนินการอภิปราย

๑. นายประสพ บุษราคัม คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

ผู้ดำเนินการอภิปรายกล่าวว่า จุดมุ่งหมายหลักในเนื้อหาของการสัมมนาในครั้งนี้มุ่งเน้นให้ข้าราชการ ลูกจ้าง และบุคลากรในวงงานรัฐสภา เกิดความเข้าใจในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในฐานะที่เป็นกฎหมายแม่ ซึ่งต่อไปจะมีกฎหมายลูกหรือที่รัฐสภาเรียกว่า ประกาศ โดยคำตอบของประเด็นคำถามส่วนใหญ่ก่อนการสัมมนานั้น จะต้องมิตรากฎหมายลูกชิ้นมาก่อน จึงจะสามารถตอบคำถามต่าง ๆ ได้

ผู้ร่วมอภิปราย : นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง

ผู้เข้าร่วมการสัมมนาในครั้งนี้ประกอบด้วยข้าราชการ ลูกจ้าง สังกัดสำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักเลขาธิการวุฒิสภา ซึ่งเปรียบเสมือนครอบครัวเดียวกัน การมารวมตัวกันในครั้งนี้ผู้เข้าร่วมสัมมนา มีความมุ่งหวังในสถานภาพของตนที่ดีกว่าเดิม เป็นที่ทราบกันดีว่ารัฐสภามีอำนาจนิติบัญญัติ ซึ่งในบทบัญญัติมีอำนาจ หน้าที่ในการควบคุมกลไกของประเทศชาติ นับตั้งแต่ปี ๒๕๗๕ รัฐสภาของประเทศไทยหากต้องการอะไร มีการเรียกร้องมาโดยตลอด ทั้งในส่วนของข้าราชการ ได้มีการเรียกร้องด้านความมั่นคง ระบบ ระเบียบ การมีสุขภาพจิตที่ดี หากได้ศึกษาจากตำรา เรื่อง รัฐสภาไทยในรอบ ๔๒ ปี ของท่านอดีตเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จะพบว่ารัฐสภาไทยไม่มีเอกภาพ ทั้ง ๆ ที่ในบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นมีอำนาจยิ่งใหญ่ และจากคำกล่าวของท่านอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานรัฐสภา ได้กล่าวไว้ว่า รัฐสภาเป็นสถาบันที่สถิตย์แห่งอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ของประชาชน กระบวนการของรัฐสภาจะต้องถูกครอบงำ เนื่องจากกฎหมายคือพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ซึ่งหากเป็นในยุคประชาธิปไตยโดยการตราเป็นบทบัญญัติกฎหมายมาตราต่าง ๆ นั้น รัฐสภามีความอิสระ แต่ถ้ายุคใดเป็นยุคเผด็จการ การตรากฎหมายนั้น รัฐสภาจะไม่มีคามอิสระ จะเห็นได้ว่ากฎหมายของรัฐสภาต้องไปเกี่ยวข้องกับฝ่ายบริหารและฝ่ายบริหารก็จะมาเกี่ยวข้องกับรัฐสภา สลับสับเปลี่ยนมาเช่นนี้มาโดยตลอด

จากเหตุผลดังกล่าว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงได้เสนอญัตติให้มีการวิจัย นำผลที่ได้มาเป็นแนวทางที่จะทำให้รัฐสภามีศักยภาพ โดยสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติอนุมัติงบประมาณจำนวน ๓ ล้านบาท มอบให้สถาบันพระปกเกล้าเป็นผู้ทำการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยปี ๒๕๔๒ - ๒๕๔๓ ได้นำเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งในปี ๒๕๔๔ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาได้พิจารณาผลของการวิจัย และมีญัตติให้พิจารณาเกี่ยวกับผลดังกล่าว ซึ่งได้มีการหารือกับท่านอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานรัฐสภา ในการที่จะนำเรื่องนี้มาทำให้เกิดประโยชน์ ให้มีระบบระเบียบก้าวเข้าสู่สังคมโลก เพราะกระแสของสังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ทั่วทุกประเทศจะมีการปฏิรูปในด้านการบริหารประเทศในด้านรัฐสภา ซึ่งผลของการวิจัยนั้น ก็การสภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการเกี่ยวกับเรื่องการปฏิรูป แล้วได้ตั้งอนุกรรมการขึ้น ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา นักวิชาการประจำคณะกรรมาธิการ และข้าราชการ ลูกจ้างของรัฐสภาของทั้ง ๒ สภา โดยกำหนดนโยบายว่า รัฐสภาเป็นของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชนซึ่งให้ดำเนินการ ดังนี้

ข้อที่ ๑ การดำเนินการไม่ว่าจะเป็นเรื่องการร่างกฎหมาย การปฏิรูประบบรัฐสภาจะต้องเป็นระบบเปิด

ข้อที่ ๒ จัดตั้งอนุกรรมการโดย ศ.ดร.วิจิตร ศรีสอาน เป็นประธานอนุกรรมการซึ่งเป็นการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล (Good Governance)

ข้อที่ ๓ มอบหมายให้อนุกรรมดำเนินการให้เป็น ๓ ดี ดังนี้

๓.๑ ให้ทำการปฏิรูปพัฒนาระบบรัฐสภาสู่สังคมโลก ให้ข้าราชการฝ่ายการเมืองได้รับการพัฒนาทุก ๆ ด้าน

๓.๒ ราชการจะต้องได้รับขวัญกำลังใจ ทำให้เกิดความสุข ความมั่นคงในการทำงาน โดยตัดระบบอุปถัมภ์ออก และใช้ความรู้ความสามารถเป็นตัวประเมิน

๓.๓ ข้าราชการหรือฝ่ายการเมืองมีความมั่นคงอยู่ร่วมกันเหมือนพี่น้องปรับเปลี่ยนให้ระบบรัฐสภามีอำนาจในการตรวจสอบฝ่ายบริหาร โดยให้มีการจัดตั้งกลุ่มงานจากบุคลากรของรัฐสภา ไปควบคุม ตรวจสอบฝ่ายบริหาร

ทั้งหมดนี้ให้ปฏิบัติบนผลสรุปของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) ความคิดเห็นของบุคลากรในรัฐสภาและผลการวิจัยของสถาบันพระปกเกล้ามาร่วมกัน จนในที่สุดได้มีการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ๑ ฉบับ โดยผลของการดำเนินงานในการร่างกฎหมายแล้วเสร็จในวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ส่งไปถึงท่านประธานรัฐสภา และผ่านการตรวจสอบโดยรัฐบาลตั้งแต่สำนักคณะกรรมการกฤษฎีกาออก ๑ ถึง ๗ ซึ่งอาจารย์วิชญ์ เครืองาม เป็นรองนายกรัฐมนตรี หลักคือต้องการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนปี ๒๕๔๐ ที่เน้นความเป็นอิสระ เพราะจะต้องขับเคลื่อนในเรื่องของงบประมาณ โดยการร่างกฎหมายขึ้นมาให้มีจุดที่จะทำให้เกิดงบประมาณขึ้นมาได้ (M = Money) โดยงบประมาณจะเป็นพลังขับเคลื่อนทั้งในส่วนองงานหรือในส่วนของคน ซึ่งจะส่งผลลัพท์ไปสู่ความสำเร็จ หากตัวชีวิตออกมาได้ ที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่างบประมาณไม่เพียงพอ เพราะฉะนั้น เมื่อยกร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาจึงได้นำเสนอสู่กิจการสภาผู้แทนราษฎร จากนั้นมอบหมายให้กับตัวแทนซึ่งเป็นกรรมาธิการ

กิจการสภา มอบให้กับพรรคการเมืองที่สังกัด โดยประกอบด้วย ๔ พรรคการเมือง แต่ละพรรคการเมืองได้นำเข้าสู่ระบบกระบวนการของการนำเสนอกฎหมาย ซึ่งเป็นครั้งแรกของรัฐสภาและรัฐบาลยุคนี้ที่ ๔ พรรคการเมืองมีความเห็นชอบ เพราะเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน เกี่ยวกับตำแหน่ง เกี่ยวกับการขยายกลุ่มงานเพื่อที่จะให้สอดรับในการขับเคลื่อนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลไปถึงประชาชน โดยมั่นใจได้ว่าระบบการเมืองและข้าราชการของรัฐสภาจะทำงานร่วมกันในระบบเปิด และบุคคลหนึ่งบุคคลใดจะใช้อำนาจของตนโดยเด็ดขาดไม่ได้ จะต้องอยู่ในรูปของคณะกรรมการทั้งสิ้น คณะกรรมการที่ทำการร่างกฎหมายฉบับนี้มีทุกพรรคการเมือง ทุกกลุ่มงานของทั้ง ๒ สภา เป็นการยืนยันได้ว่าการปฏิรูปครั้งนี้จะลดความวิตกกังวลต่อสถานภาพของบุคคลหรือความมั่นคงในระบบข้าราชการ อีกทั้งยังปฏิบัติงานในระบบบูรณาการ ทั้งนี้หากผู้ใดเห็นว่าส่วนใดในร่างนี้ยังไม่เหมาะสม สามารถแจ้งถึงคณะกรรมการทำการแก้ไขได้ เนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวยังเป็นฉบับร่าง ยังอยู่ในชั้นคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ซึ่งทั้งหมดนี้มุ่งสู่การหาเหตุผลร่วมกันเพื่อการไปสู่เป้าหมาย การสัมฤทธิ์ผลในระบบรัฐสภาอย่างยั่งยืน

ผู้ดำเนินการอภิปราย : นายประสพ บุษราคัม

กฎหมายฉบับนี้เกิดขึ้นจากผลการวิจัยของสถาบันพระปกเกล้า ซึ่งกฎหมายฉบับนี้เกิดขึ้นก่อนกฎหมายการปฏิรูปราชการ โดยได้รับงบประมาณจากรัฐบาลจำนวน ๕๕ ล้านบาทเพื่อดำเนินการในการจัดทำกฎหมายลูก ซึ่งท่านชาญชัย ชัยรุ่งเรืองได้ให้นโยบาย ๓ ดี ประกอบกับ Win Win Policy หมายถึง มหาชัยชนะ Win แรก หมายถึง ข้าราชการต้องได้รับชัยชนะ Win ที่สองคือสมาชิกรัฐสภา ซึ่งจะนำไปสู่ชัยชนะของประชาชน โดยกฎหมายฉบับนี้จะออกมาในลักษณะของ Win Win Policy และความเป็นอิสระ โดยเนื่องจาก พระราชบัญญัติ ดังกล่าวยังเป็นฉบับร่าง ยังอยู่ในชั้นคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแปรญัตติ ซึ่งทั้งหมดนี้มุ่งสู่การหาเหตุผลร่วมกันเพื่อการไปสู่เป้าหมาย การสัมฤทธิ์ผลในระบบรัฐสภาอย่างยั่งยืน

ผู้ร่วมอภิปราย : รศ.ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. เกิดขึ้นจากการผลักดันของคณะกรรมการธิการในชุดของท่านประธานชาญชัย ประกอบกับใช้ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะประเด็นที่จะให้สำนักงานทั้ง ๒ สามารถให้บริการแก่สมาชิกทั้ง ๒ สภาได้ตามกรอบรัฐธรรมนูญใหม่

ในช่วงศึกษาวิจัย ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีรัฐธรรมนูญใหม่ซึ่งมุ่งเน้นประสิทธิภาพการทำงาน มีความรวดเร็ว ประหยัด กะทัดรัด บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างคุ้มค่า

ประเด็นหลักที่ทำการศึกษา

๑. เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกที่เปลี่ยนแปลงไปของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย๒๕๕๐

๒. ศึกษาปัญหาของสำนักงานเลขาธิการทั้ง ๒ แห่งที่มีเอามาวิเคราะห์ภารกิจหลักนำมา ออกแบบเป็นข้อเสนอแนะ

๓. นอกจากนี้มีการดึงเอาข้อมูลจากต่างประเทศ รวมทั้งมีการวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แล้วนำมาทำการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ (workshop) กับท่านข้าราชการหลายท่าน

ผลการวิเคราะห์เบื้องต้น (ได้พบปัญหาตั้งแต่สมัยปี ๒๕๔๒ ปี ๒๕๕๓)

๑. บริบทการทำงานของทั้ง ๒ สภาปรากฏว่ามีผู้ที่จะต้องให้บริการจำนวนมาก ถ้าจะพูด ในภาษาปัจจุบันที่ยึดเอาลูกค้าผู้รับบริการเป็นเจ้านาย (Customer is the king)

๒. ลักษณะงานมีลักษณะที่ต่างไปจากระบบราชการปกติ ซึ่งหมายถึง ระบบที่สามารถคาดการณ์ได้ว่าลักษณะการทำงานจะเป็นอย่างไร คือสภาพแวดล้อมที่หนึ่งสามารถคาดการณ์ได้ สามารถสร้างกฎ สร้างระเบียบ สายบังคับบัญชา

แต่ลักษณะงานของทั้ง ๒ สภา มีสภาพแวดล้อมการทำงานในเชิงการเมือง ลักษณะงาน หลายอย่างไม่สามารถที่จะคาดเดาได้ ทำให้ไม่สามารถวางแผนล่วงหน้าได้ (Unprogrammable) เป็นงานที่คาดเดาได้ยาก การจัดระบบงานของรัฐสภานั้นต้องจัดให้มีความยืดหยุ่น

ด้วยเหตุดังกล่าวรัฐสภาจึงไม่เหมาะกับการจัดโครงสร้างในระบบราชการปกติทั่วไป อาจจะทำให้เกิดปัญหาหลายประการดังนี้คือ

๑. การทำงานอาจจะขาดประสิทธิภาพ

๒. การให้บริการทั้ง ๒ สภา ซึ่งมีเสียงสะท้อนออกมาว่าผู้รับบริการได้รับบริการที่ไม่เท่าเทียมกัน

๓. ทำให้เกิดปัญหาด้านการตรวจสอบประเมินผล

๔. บุคลากรขาดความก้าวหน้าในสายวิชาชีพ ขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

หลักของการแบ่งแยกอำนาจ ประกอบด้วย

ความพยายามแยกองค์กรผู้ใช้อำนาจออกจากกันระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร และ ตุลาการ ต่างฝ่ายต่างมีอำนาจอิสระในการบริหารหรือดำเนินงาน ในสิ่งที่ตัวเองเชี่ยวชาญและถนัด เช่น รัฐสภาก็ต้องทำหน้าที่ในการออกกฎหมาย ทำหน้าที่ในการเป็นผู้แทนปวงชน เมื่อแยกอำนาจออกจากกันแต่ละฝ่ายต่างมีอิสระในการทำงานเพื่อความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โดยเฉพาะงานที่ได้รับมอบหมาย

ความเป็นอิสระของรัฐสภา ประกอบด้วย ๓ ปัจจัย คือ

๑. ความมีอิสระด้านการงบประมาณของรัฐสภาซึ่งมีสำนักงานเลขาธิการทั้ง ๒ แห่งเป็นฝ่ายธุรการ

๒. จะต้องมื่ออิสระในการบริหารจัดการองค์กรตัวเอง จัดระบบงานที่เหมาะสมกับการทำงานของรัฐสภา

๓. ต้องมีอิสระในการรักษาความสงบเรียบร้อย

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัย แบ่งออกเป็น ๔ องค์ประกอบ คือ

๑. ด้านโครงสร้าง

๒. ด้านระบบบริหารงานบุคคล

๓. ด้านการเงิน

๔. ด้านการตรวจสอบ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย ยึดหลัก ๖ ประการดังต่อไปนี้

๑. เรื่องของภาระรับผิดชอบ (Accountability) หมายถึงการทำงานต้องสามารถตอบคำถามได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตอบคำถามว่ารัฐสภาเป็นองค์กรหนึ่งที่ใช้งบประมาณแผ่นดินหน่วยงานหนึ่ง

๒. หลักการบริหารจัดการร่วมสมัยหรือการบริหารคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management) ยึดหลักการตอบสนองลูกค้าผู้รับบริการเป็นสำคัญ

เพราะฉะนั้นข้าราชการรัฐสภาทุกคน คือผู้ช่วยคนสำคัญที่จะช่วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และ สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ให้สามารถปฏิบัติพันธกิจที่สำคัญหรืออีกนัยหนึ่งเป็นตัวแทนปวงชนออกกฎหมาย และทำหน้าที่ในการตรวจสอบ

๓. เรื่องเอกภาพของการบริหารงานอยู่ แต่ก็ยอมรับถึงความหลากหลายและความจำเป็นที่จะต้องมีการกระจายอำนาจออกไป

๔. เน้นในเรื่องประสิทธิภาพประสิทธิผลของการทำงาน

๕. การบริหารแบบมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้สมาชิกรัฐสภาทุกคนมีส่วนร่วมทางด้านการบริหาร

๖. ความโปร่งใสในการทำงานต้องโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

๗. การบริหารแบบมีส่วนร่วม ทำอย่างไรที่จะให้สมาชิกทั้ง ๒ สภานั้น สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร ช่วยคนอำนาจ จะได้ไม่มีเฉพาะผู้บริหารเท่านั้น แต่มีคณะบุคคลตามหลักของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ซึ่งจะเข้ามาช่วยทำหน้าที่สำคัญ ๆ ๓ ประการ คือ

๗.๑ วางกฎกติกา กฎเกณฑ์ทั่วไป เช่น ระเบียบในเรื่องการบริหารงานบุคคล ระเบียบในเรื่องการพัสดุ ระเบียบในเรื่องการจัดซื้อ จัดจ้าง

๗.๒ การกำหนดนโยบายการบริหารงานโดยทั่ว ๆ ไป หมายความว่า การวางนโยบาย ซึ่งจะมีประธานคณะกรรมการทั้ง ๒ ชุดเข้ามาร่วมวางนโยบาย ให้สำนักงานทั้ง ๒ ซึ่งมีข้าราชการรัฐสภารับเอานโยบายไปปฏิบัติ

๗.๓ ให้ข้อเสนอแนะในเรื่องต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงระบบการทำงานให้ดีขึ้น

ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าบทบาทและอำนาจหน้าที่กรรมการนี้ถูกถอดออกมาเป็นดับทกฎหมายตามมาตราที่ ๒๐ โครงสร้างในระดับองค์การบริหาร

บทบาทของคณะกรรมการอำนาจการสภาผู้แทนราษฎร (กสม.) และคณะกรรมการอำนาจการวุฒิสภา (กอส.) คือ

□ การกำหนดมาตรฐานนโยบายการบริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

□ เห็นชอบประกาศระเบียบการปฏิบัติงาน แผนงาน งบประมาณประจำปี ดูแลกำกับตรวจสอบ

สิ่งที่พยายามผลักดันคือ การดึงเอาประธานกรรมการของทั้ง ๒ สภาเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารรัฐสภา

องค์ประกอบของการบริหาร

ผลของงานวิจัย ก.ส.ผ. มีประธานสภาผู้แทนราษฎร มีรองประธานและมีประธานกรรมาธิการชุดต่าง ๆ เช่นเดียวกัน ก.ส.ว. เข้ามาดำเนินงานตามเจตนารมณ์ของการมีส่วนร่วมในการบริหาร จะเห็นได้ว่าไม่มีการลดอำนาจของประธานทั้ง ๒ สภา ยังมีอำนาจในการสั่งการบังคับบัญชาสั่งการเหมือนเดิม แต่สิ่งที่เพิ่มเข้ามาคือ การบริหารจัดการที่ดี (Good governance) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารแบบมีส่วนร่วมเพื่อให้มีการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจ (Check and balance) ถัดจากองค์กรในระดับนโยบาย คือหน่วยงานในระดับปฏิบัติการ คือ หน้าที่ (function) ของข้าราชการรัฐสภาในสำนักงานเลขาธิการฯ ทั้ง ๒ สภา สามารถแยกออกเป็น ๒ ส่วนใหญ่ ๆ คือ กลุ่มงานหลัก (Core - function) และกลุ่มงานรองหรือสนับสนุน (Non - core function)

๑. **กลุ่มงานหลัก** สะท้อนขึ้นมาจากภารกิจของทั้ง ๒ สภา มีงานประชุม งานยกร่างกฎหมาย งานกระทู้ถาม ยุติติ งานร้องทุกข์ งานถอดถอนและแต่งตั้ง

๒. **กลุ่มงานรองหรือกลุ่มงานสนับสนุน** ประกอบไปด้วยงานช่วยอำนวยความสะดวกทั้งหลายงานรักษาความปลอดภัยอาคารสถานที่ งานต่างประเทศ ชาวเลข บันทึกข้อมูล ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ งานพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศ งานหอสมุด กลุ่มงานเหล่านี้จะต้องมาสนับสนุนเพื่อให้งานหลักนั้นสามารถปฏิบัติได้ การแยกออกมาเป็น งานหลัก (Core - function) งานสนับสนุนหรืองานรอง (Non - core function) เพราะว่าหน่วยงานลักษณะดังกล่าวมีลักษณะของการให้บริการ (Service) ซึ่งสามารถซื้อบริการจากภายนอกได้ หรือถ้าไม่ซื้อบริการจากภายนอกจะจัดในลักษณะที่มีการซื้อขายบริการกับทางรัฐสภาก็ได้ นั่นคือสามารถจัดได้ในลักษณะที่มีความยืดหยุ่นกว่าหน่วยงานหลักปกติ

ส่วนนี้หมายความว่างานในลักษณะดังกล่าวต้องมีลักษณะของการแข่งขัน จะต้องแข่งขันและมีความเป็นอิสระ มีความคล่องตัว เช่น งานต่างประเทศหรืองานต่าง ๆ ที่เป็นความลับ แต่ไม่ได้หมายความว่าจ้างออกไป คนที่อยู่จะมีลักษณะการทำงานคล้าย ๆ กับรัฐวิสาหกิจ คือสามารถออกแบบได้หลายแบบ ถ้าส่วนไหนมีปริมาณคนไม่พอจะทำกร้างเหมา (Contract out) งานในส่วนไหนคิดว่ามีความจำเป็นที่จะต้องดึงออกมาในรูปของหน่วยงานในกำกับ เช่น ฝ่ายรัฐบาลเขามองการณ์มหาชนก็อาจจะจัดในรูปนั้น ยกตัวอย่างเช่น หอสมุดก็อาจจะจัดตั้งในรูปแบบขององค์การมหาชนได้บางหน่วยงานอาจจะเป็นหน่วยงานกำกับ

ในส่วนของเงินเดือนเมื่อตั้งหน่วยงานขึ้นมาเพื่อแข่งขันกับตลาดทุกอย่าง โครงสร้างระบบเงินเดือน ต้องใช้อ้างเกณฑ์ของภาคเอกชน

ในข้อเสนอแนะด้านการจัดระบบโครงสร้างบริหารฝ่ายรัฐสภามีกลไกใน ๒ ระดับ คือ

๑. ระดับเชิงนโยบาย ก็คือ ท่านประธานทั้ง ๒ ท่าน กับคณะกรรมการทั้ง ๒ ชุดเป็น Governing body

๒. ส่วนของสำนักงานก็จัดส่วนที่เป็น Core-function ก็แยกกลุ่ม (grouping) ไว้ ส่วนที่เป็น Non core-function ก็แยกออกมาแล้วก็พยายามออกแบบโครงสร้างในลักษณะที่ยืดหยุ่นตายตัว

ส่วนที่เป็น Core-function ก็จะทำให้เป็นส่วนราชการ คนที่ทำงานใน Core-function ก็เป็นข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

ส่วนที่เป็น Non core-function ถ้าประสงค์จะให้หน่วยงานในกำกับจะออกมาเป็น องค์กรมมหาชนหรือหน่วยงานในกำกับ เช่น โรงกาษาปณหรือโรงพิมพ์คณะรัฐมนตรี

นโยบายหลักคือ ยึดหลักระบบคุณธรรม เน้นในเรื่องขีดความสามารถของพนักงาน เน้นเรื่องความยืดหยุ่น ความคล่องตัว คือมีระบบการจ้างที่หลากหลายสอดคล้องกับสภาพเงื่อนไข การปฏิบัติงานและ รูปแบบโครงสร้าง

การจัดระบบบริหารงานบุคคล ยึดหลักระบบคุณธรรม โดยเน้น

๑. ขีดสมรรถนะของคนทำงาน

๒. ความยืดหยุ่นของผลงาน คือมีระบบการจ้างที่เหมาะสมที่สุดสอดคล้องกับสภาพเงื่อนไข การปฏิบัติงานและรูปแบบโครงสร้าง

๓. การจัดระบบโครงสร้างให้มีความเรียบง่าย

๔. เน้นการกระจายอำนาจ เปิดโอกาสให้บุคลากรสามารถรวมกลุ่มกันในลักษณะของ สมาคม เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของตนเอง

๕. ส่งเสริมจริยธรรมจรรยาบรรณ

ประเภทของการจัดระบบบริหารงานบุคคล

๑. ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา อยู่ใน Core-function เรียกว่าข้าราชการ ก.ร. ซึ่งข้าราชการ ก.ร. ก็จะถูกย้ายเข้าไปเป็นข้าราชการฝ่ายรัฐสภาส่วนหนึ่ง ส่วนในบทบาทของ Non - core function ยังไม่มีบทสรุปที่ชัดเจน

๒. ให้มีพนักงานฝ่ายรัฐสภา อยู่ใน Non core-function ซึ่งยังไม่ได้ข้อสรุปที่แน่ชัด

สถานะของสมาชิกรัฐสภา

๑. ให้เปลี่ยนสถานะจากราชการเป็นพนักงาน แต่ลักษณะเงื่อนไข จะแตกต่างไปจาก ปัจจุบัน ให้ทุกคนเลือก บางคนประสงค์จะเป็นพนักงาน ก็ต้องออกจากความเป็นข้าราชการ กร.

๒. แต่ถ้ายังคงเป็นข้าราชการ กร.อยู่ ไม่อยากสละตรงนี้ มีวิธีทำได้หลายรูปแบบ คือ อาจมีการสั่งการให้สมาชิกทุกคนเป็นข้าราชการอยู่แต่จะเป็นพนักงานไม่ได้

๓. บุคลากรใหม่ต้องเป็นพนักงาน ถือเป็นรูปแบบที่สามารถจัดการ (manage) ได้ ฉะนั้นการบริหารในช่วงของการเปลี่ยนแปลงที่ผ่านมาก็เป็นความละเอียดอ่อน รัฐสภา ต้องทำการพิจารณา ส่วนระบบใหม่น่าจะเป็นอย่างไรเป็นเรื่องของอนาคต

สิ่งที่กล่าวมาเป็นการนำเสนอระบบ (Personal Manage) ซึ่งผมคิดว่ารูปแบบใหม่ที่เสนอน่าจะดีกว่า และดีกว่าระบบที่ใช้อยู่ น่าจะหันไปใช้ระบบบอร์ดแบบ จะได้ไม่ต้องมุ่งแต่บริหาร ชีงกันจะได้มุ่งบริหารงาน

งบประมาณ

ถ้าจะมีการให้อิสระในเรื่องของการบริหารงบประมาณ ซึ่งผมเองก็ต้องการให้รัฐสภาได้รับเงินเป็นก้อน แต่ปัญหามีอย่างเดียวนคือสูตรในการจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้กับรัฐสภาที่เหมาะสม เช่น คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของ GDP , GNP หรือจะใช้สูตรสำนักงบประมาณ คือพยายาม

หาดันทุนต่อหน่วย (unit cost) เมื่อได้ตัวเลขแล้วให้รัฐบาลจัดสรรเงินให้กับรัฐสภา ความยากอยู่ที่การตกลงกันว่าจะคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของ GDP หรือ ดันทุนต่อหน่วย (unit cost) แต่สาระที่น่าเสนอคือเงินที่ตัดมาเพื่อเข้าสู่สภาต้องไม่ผ่านกระบวนการพิจารณาของสำนักงบประมาณแผ่นดิน เพราะเป็นเงินที่ได้รับการจัดสรรให้แล้วเสร็จ มีอำนาจในการบริหารจัดการได้อย่างถูกต้องและจำนวนเงินที่เหลือก็ไม่ต้องคืนแผ่นดิน สามารถเก็บเข้ากองทุนของรัฐสภาได้เอง

แต่อย่างไรก็ตามการมีอิสระในการบริหารงบประมาณ จำเป็นต้องมียุทธศาสตร์เข้ามาตรวจสอบ ปัญหาอยู่ที่ใครจะเป็นผู้ตรวจสอบ เพราะทุกวันนี้รัฐสภาเป็นผู้ตรวจสอบรัฐบาล ส่วนผู้ที่จะมาตรวจสอบรัฐสภา คือ ประชาชนในองค์กรต่างๆ ได้ออกแบบกลไกที่จะตรวจสอบตัวเอง เรียกว่า คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา

ผู้ดำเนินการอภิปราย : นายประสพ บุษราคัม

Good governance ประกอบด้วย ๖ อย่างด้วยกัน คือ

๑. การมีส่วนร่วม
๒. คำนึงค่า
๓. โปร่งใส
๔. รับผิดชอบ
๕. ทรงคุณธรรม
๖. นิติธรรม

ขอยกตัวอย่างมาตรา ๒๕ ที่ว่าด้วยบุคลากรฝ่ายรัฐสภามี ๓ ประเภท คือ

๑. ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
๒. พนักงานฝ่ายรัฐสภา
๓. ลูกจ้าง

โดยท่านชาญชัย ชัยรุ่งเรือง ได้แต่งตั้งบุคคลที่จะมาดูแลบุคลากรรัฐสภา ซึ่งประกอบด้วย คณะอนุกรรมการ วางระบบบุคลากรรัฐสภา และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์หลายฝ่าย ซึ่งประกอบด้วย ประธาน รองประธาน และข้าราชการที่อยู่ในสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา คณะอนุกรรมการชุดนี้จะร่างบุคลากรตามมาตรา ๒๕ กับคณะกรรมการกลุ่ม เมื่อดำเนินการร่างเสร็จแล้วจะเสนอสู่คณะกรรมการใหญ่ โครงสร้างมีอยู่ตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ ว่าด้วยการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการปรับปรุงโครงสร้างระบบงานและอัตรากำลัง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีทั้งสิ้น ๖ หมวด แต่ละหมวดจะตั้งคณะอนุกรรมการมาทั้งหมดเพื่อทำการวางระบบติดตามและประเมินผล เพราะฉะนั้นเพื่อความมั่นใจว่ากฎหมายลูกหรือประกาศรัฐสภาจะร่างเพื่อขยายความตามกฎหมายแม่ กฎหมายแม่วางกรอบวงหลักกว้าง ๆ เท่านั้น หากถามถึงตำแหน่ง หรือสถานภาพของข้าราชการและลูกจ้างในวงงานรัฐสภาจะเปลี่ยนไปอย่างไร คำตอบคือ ข้าราชการ ลูกจ้างในวงงานสภาต้องมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้ออกมาในรูปของกฎหมายลูก ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ถือได้ว่าเป็น Good governance

ผู้ร่วมอภิปราย : นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง

สิ่งที่ต้องการเน้นในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คือการที่ข้าราชการ ลูกจ้างในวงงานสภาได้มีส่วนร่วม หากมีข้อคิดเห็นอย่างไร สามารถแจ้งผ่านคณะกรรมการทั้ง ๖ กลุ่มงานได้ ถือเป็นความร่วมมือที่เป็นระบบเปิด สำหรับในส่วนของ Core-function เป็นที่แน่นอนว่าต้องมีข้าราชการฝ่ายรัฐสภาเป็นหลัก เพราะว่าเป็นการบริหาร การจัดการ ส่วนคำว่า Non-core function เป็นส่วนกึ่งราชการหรือว่าเป็นองค์กรมหาชนเปรียบเสมือนมีบ้านประตูอยู่ ๓ ช่อง ดังนี้

๑. ช่องที่ ๑ ต้องการอยู่ในระบบราชการ แต่ไม่ติดกับกฎหมายเดิมของฝ่ายบริหาร

๒. ช่องที่ ๒ ต้องการอยู่ในระบบกึ่งราชการ โดยคิดหลักเดียวกับกฎหมายของ

รัฐวิสาหกิจ

๓. ช่องที่ ๓ ต้องการความเป็นอิสระ ในลักษณะขององค์กรมหาชน

โดยจะเป็นอย่างไรนั้น สามารถเลือกสถานภาพของตนเองได้ ซึ่งหากมีข้อสงสัยสามารถปรึกษาคณะกรรมการได้ต่อไป เพราะหลักก็คือข้าราชการของสภา ต้องบริหารจัดการในองค์กรของตนเอง เช่น มีเงินกองทุนภายในที่จะมาจัดการดูแลช่วยเหลือข้าราชการของสภา กฎหมายลูกที่จะเป็นประกาศรัฐสภาที่อยู่ข้าราชการ ลูกจ้างในวงงานสภาที่จะมีหน้าที่โดยตรงในการร่วมคิด ร่วมทำเพื่ออนาคตและความมั่นคงในงาน ทำให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรอย่างแท้จริง

ผู้ถาม / แสดงความคิดเห็น : นายบุญเลิศ ไพรินทร์

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เห็นด้วยในหลักการคือ

๑. ความเป็นอิสระทางงบประมาณ เพราะการบริหารงบประมาณของรัฐสภามีความยุ่งยาก สลับซับซ้อนมาก

๒. ความเป็นอิสระทางการบริหารงานบุคคล ซึ่งระบบใหม่ที่กำหนดไว้ให้ตำแหน่งที่เริ่มจากระดับ ๓ คือระดับปริญญาตรี สามารถเลื่อนถึงระดับ ๙ ได้ทั้งหมด

สิ่งที่ไม่เห็นด้วยคือ

๑. คณะกรรมการที่มาจากฝ่ายการเมืองถึง ๓๑ คน และ ๒๑ คนจากวุฒิสภา เหตุผลเพราะขัดหลักระบบคุณธรรม (Merit system) ซึ่งถ้าร่างพระราชบัญญัตินี้หากเสร็จต้องรักษา Merit system ซึ่งมีอยู่ ๔ ข้อ ได้แก่

๑.๑ หลักความสามารถ

๑.๒ หลักโอกาสเท่าเทียม

๑.๓ หลักเยี่ยมในความมั่นคง

๑.๔ หลักความเป็นกลางทางการเมือง

เพราะฉะนั้น ในการมีส่วนร่วมนั้น ต้องให้ผู้ถูกกระทำคือข้าราชการประจำมีส่วนร่วมในการเป็นกรรมการ ไม่ควรมีฝ่ายการเมืองเข้าร่วม ซึ่งสิ่งที่เป็นห่วงที่สุดเพราะจะไปขัดหลัก Merit system การแก้ปัญหาควรเริ่มจากเหตุของปัญหาในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา

๒. ในส่วนของคณะกรรมการบริหาร (Executive board) แตกต่างกันอย่างไรร เพราะว่
คณะกรรมการบริหาร (Executive board) มีหน้าที่คือ

๒.๑ ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย (Policy making)

๒.๒ กำหนดกฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ (Regulatory board)

๒.๓ ทำหน้าที่เป็นกรรมการที่ปรึกษา (Advisory board)

จะเห็นได้ว่าคณะกรรมการบริหารไม่ได้เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่บริหารด้วยตนเอง ซึ่งอย่าให้
ข้าราชการประจำปฏิบัติตนเหมือนกับเครื่องจักร (Man & Machine) หรือเหมือนเครื่องจักรที่อยู่
ภายใต้ฝ่ายการเมือง

๓. ในส่วนของการรับเงินอุดหนุนจากต่างประเทศเพราะว่าต่างประเทศจะทราบความลับ
ในการบริหารจัดการในเรื่องของการพระราชบัญญัติที่เป็นประโยชน์ต่อแผ่นดิน ซึ่งจะต้องรายงาน
ให้เจ้าของทุนทราบ

๔. มาตรา ๖ (๒) มาตรา ๗ (๒) ในการที่หน่วยงานอื่นที่จะกำหนดขึ้นมาในส่วนของ
Non-core function ที่จะให้ข้าราชการในส่วนนี้ออกนอกระบบ ซึ่งจะได้ประโยชน์อย่างน้อยเพียง
ใดเมื่อเปรียบเทียบกับข้าราชการประจำอย่างไร ซึ่งยังไม่มีคำตอบที่แน่ชัด

๕. ไม่เห็นด้วยในการออกนอกระบบ เพราะว่าการออกนอกระบบนั้นจะก่อให้เกิด
ความเลื่อมล้ำระหว่างข้าราชการที่ทำงานหลักคือ Core - function ซึ่งเป็นข้าราชการประจำได้รับ
เงินเดือนต่ำ แต่ในส่วนของ Non-core เป็นงานรองได้รับเงินเดือนสูง โดยเงินเดือนหรือ
สวัสดิการต่าง ๆ ตลอดจนสายสะพายจะเป็นเช่นเดิมหรือไม่ก็ยังไม่ได้รับคำตอบ สิ่งที่ต้องการ
เห็นก็คือ ระบบคุณธรรมและการปกป้องข้าราชการประจำ ซึ่งแต่เดิมข้าราชการประจำอยู่ภายใต้
ฝ่ายการเมืองมาตลอด

ผู้ตอบ / ชี้แจง : นายประสพ บุขราคม

เนื่องจากท่านผู้ถามคือท่านบุญเลิศ ไพรินทร์ เป็นหนึ่งในสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งขณะนี้
กฎหมายอยู่ในขั้นตอนของกรรมาธิการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎร จากนั้นกฎหมายนี้ต้องผ่าน
สมาชิกวุฒิสภา จึงขอให้นำความคิดเห็นดังกล่าวไปแปรญัตติในที่ประชุมต่อไป

ผู้ตอบ / ชี้แจง : นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)

ในฐานะที่เป็นกรรมาธิการ ในคณะกรรมการฯ ข้อเท็จจริงคือมีการรับเงินอุดหนุนจาก
มูลนิธิคอนราด อาเดนเนาต์ ซึ่งจะเป็นลักษณะเฉพาะของกิจกรรมที่ระบุไว้ชัดเจนว่าเพื่อกิจกรรม
ใดก็มีเท่านั้น ในที่ประชุมกรรมาธิการได้กล่าวว่า ถ้าระบุกิจกรรมได้ไว้และชัดเจนว่าเพื่อการ
เผยแพร่ประชาธิปไตยที่ไม่ขัดกับหลักการอื่น ๆ ที่กรรมาธิการเกรงก็สามารถรับได้

ผู้ตอบ / ชี้แจง : ดอกเตอร์บรรศักดิ์ อุวรรณโณ

ในฐานะที่มีส่วนศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา
ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ เมื่อรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ตราขึ้น มีองค์กรอิสระตาม

รัฐธรรมนูญเกิดขึ้นมากมาย และเมื่อมีองค์กรอิสระขึ้นมากมายคำถามก็คือว่าทำไมต้องอิสระ คำตอบก็คือว่าเพื่อประโยชน์แห่งการตรวจสอบการใช้อำนาจ เพื่อประโยชน์แห่งการถ่วงดุลย์และคานอำนาจ ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ขององค์กรอิสระแต่เพื่อประโยชน์ของหลักการ และของบ้านเมือง

รัฐธรรมนูญนี้ตราขึ้นเพื่อที่จะสถาปนาองค์กรอิสระ ให้ออกจากทั้งอำนาจนิติบัญญัติและอำนาจบริหารเพื่อให้ทำหน้าที่ตรวจสอบ เพราะถือว่าหากไม่เป็นอิสระจากฝ่ายการเมืองหรือฝ่ายประจำแล้วกระบวนการตรวจสอบก็จะไม่มี ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภานั้นเป็นองค์กรหลักของระบอบประชาธิปไตย เหตุใดจึงไม่มีความเป็นอิสระเหมือนกับองค์กรตรวจสอบอื่น เมื่อรัฐสภามีอำนาจในการถอดถอนฝ่ายบริหาร เป็นผู้แทนปวงชน เหตุใดจึงต้องอยู่ในอำนาจของฝ่ายบริหาร ใช้กฎ ระเบียบ การขออนุมัติงบประมาณ ต้องอยู่ภายใต้ฝ่ายบริหารเสียทั้งหมด ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดการศึกษาวิจัยขึ้น ซึ่งผลการวิจัยพบว่าระบบการบริหารราชการของรัฐสภาไทยในอดีตนั้นมีปัญหา ดังนี้

ประการที่ ๑ จำลองรูปแบบการบริหารของฝ่ายบริหารมาไว้กับรัฐสภา ประธานรัฐสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎรตามกฎหมายในอดีตมี ๓ สถานะ ดังนี้

๑.๑ ประธานในที่ประชุม ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับ

๑.๒ ประธานคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) มีอำนาจในการเลื่อน สด ปลด ย้าย ข้าราชการได้ ซึ่งมีฝ่ายการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง

๑.๓ รัฐมนตรีว่าการสำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและรัฐมนตรีว่าการสำนักเลขาธิการวุฒิสภา มีอำนาจบังคับบัญชาในความเป็นจริงและในทางกฎหมายต่อเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและเลขาธิการวุฒิสภา

ประการที่ ๒ คือ งบประมาณ กฎเกณฑ์ ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาและพระราชบัญญัติระเบียบปฏิบัติราชการรัฐสภา ให้อำนาจในการบัญญัติขึ้นเองซึ่งไปจำลองฝ่ายบริหาร ทำให้ไม่มีความเป็นอิสระในการบริหารราชการ เพราะขึ้นอยู่กับกฎระเบียบและอำนาจบังคับบัญชาของฝ่ายบริหาร ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้แยกไว้ชัดเจนระหว่างการบริหารจัดการ (Management) และการกำกับดูแล (Governance) โดยประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับดูแลโดยทั่วไป (Governance body) โดยในมาตรา ๑๕ ได้ระบุไว้ว่า “ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภากำกับโดยทั่วไปซึ่งการบริหารราชการและการดำเนินงาน เพื่อการนี้จะสั่งให้หน่วยธุรการรายงานเกี่ยวกับการบริหารจะยับยั้งการปฏิบัติราชการอะไรก็ได้ ” ซึ่งหมายความถึง ไม่ได้ให้อำนาจในการบังคับบัญชาสั่งการโดยตรง

ในส่วนของรัฐสภา เมื่อให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา หรือกรณีประธานรัฐสภาสำหรับหน่วยงานธุรการร่วมเป็นผู้กำกับแล้ว ผู้ที่จะมาครองงานซึ่งเรียกว่า กรรมการบริหาร (Governance body) โดยอำนาจของคณะกรรมการอำนวยการสภาผู้แทนราษฎร (ก.ส.ผ.) และคณะกรรมการอำนวยการวุฒิสภา (ก.ว.ส.) มีอำนาจเพียงอนุมัติงบประมาณและการออกกฎเกณฑ์ระเบียบเท่านั้น ในส่วนของงานวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นจะมีการแต่งตั้งกรรมการ เรียกว่า กรรมการจริยธรรม หากเป็นเรื่องสำคัญ เช่น การตั้งหน่วยงานขึ้นเป็นนิติบุคคลระดับกรม

มีข้อบังคับว่า ต้องทำเป็นประกาศรัฐสภาให้ได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร หากตั้งหน่วยงานในวุฒิสภา ต้องให้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา หากตั้งหน่วยงานร่วม ต้องได้รับความเห็นชอบจากทั้ง ๒ สภา จะเห็นได้ว่าโดยอำนาจของคณะกรรมการอำนวยการสภาผู้แทนราษฎร (ก.ส.ผ.) และคณะกรรมการอำนวยการวุฒิสภา (ก.ว.ส.) จะถูกกรองในเรื่องสำคัญโดยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

ทั้งนี้ หากข้าราชการไม่ต้องการที่จะให้ออกจากระบบราชการ เมื่อมีผู้ร่างระเบียบขึ้นมาบังคับให้ออกผ่านคณะกรรมการอำนวยการสภาผู้แทนราษฎร (ก.ส.ผ.) สามารถโต้แย้งได้เพราะฉะนั้นข้าราชการ ลูกจ้างในวงงานรัฐสภาควรวางใจ

ในส่วนของการขัดกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๐ นั้น การที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรวมถึงวุฒิสภาจะดำรงตำแหน่งหรือเป็นกรรมการในหน่วยงานใดไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กฤษฎีกาตีความโดยที่ประชุมใหญ่เอาไว้ว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นไม่จำเป็นที่จะต้องเขียนว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างเช่นกรรมการกฤษฎีกาไม่มีมาตราไหนในพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ระบุว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ แต่คุณสมบัตินั้นเป็นผู้เชี่ยวชาญ มีความรู้ทางนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ การบริหารราชการ เพราะฉะนั้นจึงไม่ขัดต่อมาตรา ๑๑๐

ส่วนการขัดกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๑ นั้น ในการที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เข้าไปก้าวกายหรือแทรกแซง คือต้องไม่มีหน้าที่ ถ้ามีหน้าที่ก็แสดงว่ารัฐบาลในยุคที่ผ่านมา ต้องพ้นจากตำแหน่งทั้งหมด เนื่องจากนายชวน หลีกภัย อดีตนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านแต่งตั้งข้าราชการมากมาย ซึ่งสามารถทำได้ เนื่องจากท่านเป็นข้าราชการการเมืองและอาศัยอำนาจตามบทแห่งกฎหมายที่จะปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ เพราะฉะนั้นจึงไม่ขัดต่อมาตรา ๑๑๑

นอกจากนั้นในการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผู้ร่างไม่ได้ต้องการให้คณะกรรมการอำนวยการสภาผู้แทนราษฎร (ก.ส.ผ.) และคณะกรรมการอำนวยการวุฒิสภา (ก.ว.ส.) มีอำนาจในการบรรจุแต่งตั้งโยกย้าย แต่สามารถออกกฎเกณฑ์ได้ ซึ่งผู้ที่เป็นฝ่ายบริหารนั้น ร่างนี้ระบุไว้ชัดเจนว่าให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เลขาธิการวุฒิสภาและหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นและหัวหน้าหน่วยธุรการร่วม เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด ซึ่งผู้ร่างมีความตั้งใจที่จะระบุเช่นนั้น เพราะต้องการให้ฝ่ายบริหารจัดการ (Management) แยกกันชัดเจนระหว่าง Governance body กับ Management อีกทั้งยังได้วางกลไกในการถ่วงดุลย์ ดังนี้

กลไกที่ ๑ คือการให้ทุกประธานกรรมการเข้ามีส่วนร่วมในคณะกรรมการ ก.ส.ผ. และ ก.ว.ส. รวมถึงให้ผู้นำฝ่ายค้านเพื่อออกอำนาจ

กลไกที่ ๒ เมื่อให้อำนาจอิสระเด็ดขาดจะเกิดปัญหา ผู้ร่างจึงระบุไว้ว่านอกจากการตรวจสอบจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) จะต้องมีหน่วยตรวจสอบภายในและให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผล ซึ่งระบุไว้ว่าประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา ผู้นำฝ่ายค้าน นายกรัฐมนตรีแล้ว ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ตั้งมา ๕ คน ๔ ไม่เกิน ๖ ให้มาตรวจสอบการบริหารงานภายใน

กลไกที่ 3 ในเรื่องการบริหารงานบุคคล ซึ่งข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงาน จะไม่ได้รับความเป็นธรรม ในร่างนี้ได้กำหนดไว้ ๒ สิ่ง คือ ๑. กรรมการที่เรียกว่า กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม กับ ๒. สมาคม ซึ่งหากเกิดปัญหาแล้วมีการรวมตัวกันเป็นสมาคม

มีการตั้งสมาคมข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง ทำหน้าที่ปกป้องสิทธิข้าราชการพนักงาน และลูกจ้าง ในกรณีที่ไม่ได้รับความเดือดร้อนไม่เป็นธรรม คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม จัดตั้งไว้ในกฎหมาย

ผู้ถาม/แสดงความคิดเห็น : นายบุญเลิศ ไพรินทร์

ประธานรัฐสภากับประธานวุฒิสภาเป็นประธานและเป็นรองประธานเพื่อเชื่อมต่อระหว่างผู้กำหนดนโยบายกับผู้นำนโยบายไปบริหารจัดการ หรือการกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทางการเมืองและความเป็นไปได้ทางการบริหารจัดการระหว่าง Politic and Administration Economy ๒ ส่วนนี้ จึงจำเป็นต้องมีประธานคณะกรรมการ ๓๑ คนของสภาผู้แทนราษฎร และ ๒๑ คนของวุฒิสภามาเป็น Regulatory board เป็น Advisory board เป็น Policy making board ทำหน้าที่ ๓ ประการโดยไม่สามารถจะปลอดพ้นจากการเมืองได้เพราะกำหนดกฎเกณฑ์ไปตามความรู้สึก ผลประโยชน์ของฝ่ายการเมือง แต่ในบริบทของการเมืองไทยเลือกตั้งมีการซื้อเสียงขายเสียง บริบททางการเมือง ทางเศรษฐกิจ ทางสังคม แตกต่างกัน แนวทางการแก้ พระราชบัญญัติเหล่านี้จะต้องมาจากเหตุแห่งปัญหาของประเทศ

การนำเอาบริบทของประเทศอื่น คือกระบวนการในการแสวงหาข้อเท็จจริงเรื่องการวิจัยและการศึกษาค้นคว้า มีการวิจัยทั่วโลกที่เกิด Off street เขียน ๕๐ ประเทศทั่วโลก มีบริบทแตกต่าง โครงสร้างของระบบและกฎหมายที่แตกต่างกัน ดังนั้นกฎหมายประเทศไทยจะไม่เป็นกฎหมายที่เอามาจากฝรั่งเศส เยอรมัน อังกฤษ แอฟริกาใต้ รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน มีสิ่งที่ดีที่นำมา แต่บางที่เป็นกฎหมายที่ไม่สะท้อนสภาพปัญหาและความต้องการของประเทศอย่างแท้จริง ความต้องการของสังคมจะเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของประเทศนั้น ๆ

ผู้ชี้แจง : นายประสพ บุษราคัม

ในเรื่องกฎหมายคำอภิปรายของครุปรณ์ตติตตมาตรา ๑๘ ออกไปถึงวุฒิสภามาตรา ๒๒ มาตรา ๑๘ คณะกรรมการอำนวยการสภาผู้แทนราษฎร (ก.ส.ผ.) แปรตัดออกแล้วมาตรา ๒๒ มาตรา ๓๔ ท่านก็แปรตัดที่ท่านพูดคือก่อนเสนอกฎหมายตอนนี้กฎหมายเข้าสู่สภาแล้วเราใช้ระบบกฎหมายของสภาไทย กฎหมายนี้ยังอยู่ในขั้นแปรญัตติของคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎร การรับเงินจากต่างประเทศ

ผู้ชี้แจงเพิ่มเติม : นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)

ขอชี้แจงเรื่องทุนต่างประเทศ ตอนนี้รับเงินมูลนิธิคอนราด ในการตัดการรับเงินสนับสนุนจากต่างประเทศ จะไม่ได้รับการสนับสนุนเงินอย่างเต็มที่ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดโดยทุนมูลนิธิคอนราดอาจล้มเลิก เป็นโครงการที่ประชาชนมีความต้องการมาก และเมื่อกำหนดงบประมาณได้วงเงิน

อย่าง ๐.๕ จะไม่มีการรับเงินสนับสนุนจากต่างประเทศ ซึ่งสามารถจัดสรรได้อย่างเต็มที่ ไม่ต้องรับเงินสนับสนุนจากต่างประเทศ

คณะกรรมการได้มีการแก้ไขว่า เพื่อไม่ปิดโอกาสที่จะรับสิ่งของอื่น ๆ ได้ ในการรับเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศให้คณะกรรมการอำนวยการสภาผู้แทนราษฎร (ก.ส.ผ.) กับคณะกรรมการอำนวยการวุฒิสภา (ก.ว.ส.) พิจารณากำหนดก่อนว่าสมควรหรือไม่สมควรอย่างไร

ผู้ตอบ/ชี้แจง : นายประสพ บุษราคัม

- ข้อ ๑ เงินอุดหนุนทั่วไปจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี แปรญัตติว่า ขอไม่น้อยกว่า ๐.๕
ข้อ ๒ เงินอุดหนุนจากต่างประเทศ หรือองค์กระหว่างประเทศไม่ถูกตัดออก

ผู้ถาม/แสดงความคิดเห็น : นายวิษณุ บุญมาร์ติน

ในฐานะที่ปรึกษาคณะกรรมการพัฒนาการเมืองของสภาผู้แทนราษฎร เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ..... ในการที่รัฐสภาจะเป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร เพราะเป็นหนึ่งในสาม อำนาจอธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓ คือ

๑. อิสระเรื่องงบประมาณ
๒. อิสระเรื่องการบริหาร
๓. อิสระในเรื่องการดูแลภายใน

เมื่อพระราชบัญญัติตัวนี้ออกมาเป็นกฎหมายแล้ว ยังคงเป็นข้าราชการอยู่หรือไม่ในเรื่องสวัสดิการ ค่ารักษาพยาบาล เครื่องราชย์ และการเลือกกระหว่างพนักงานของรัฐหรือข้าราชการ

ขอความมั่นใจในร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาฉบับนี้ ไม่ได้ขึ้นตรงกับนักการเมืองทั้งหมด เพราะที่อำนาจบริหารทั้งหมดอยู่ที่เลขาธิการ ประเด็นเกี่ยวกับกฎหมายในหมวดที่ ๓ ว่าด้วยเรื่องการบริหารงานบุคคล ต่อไปข้าราชการที่ขึ้นอยู่กับ ก.ร. จะย้ายเข้ามาเป็นข้าราชการรัฐสภา

คำถามคือ ความแตกต่างระหว่างข้าราชการที่สังกัดแบบเดิมกับข้าราชการที่เป็นข้าราชการฝ่ายรัฐสภามีความแตกต่างกันอย่างไร และมีสิทธิประโยชน์ของข้าราชการอย่างไร เหตุใดพอสมควรถึงจะต้องแยกออกมาเป็นข้าราชการสนับสนุน (Non-core function) แล้วกลุ่มไหนบ้างที่จัดเป็นพนักงานฝ่ายรัฐสภา

ประเด็นสุดท้ายที่ไม่ได้กล่าวถึงคือลูกจ้างสัญญาปีต่อปีที่มาทำงานในคณะกรรมการธิการสามัญ สรุปว่าเห็นด้วยที่ต้องสร้างความเข้มแข็งของรัฐสภาไทย

ผู้ชี้แจง : นายประสพ บุษราคัม

ตามมาตรา ๒๘ การจำแนกตำแหน่ง คุณวุฒิ หลักเกณฑ์ และวิธีการบรรจุแต่งตั้งโยกย้ายและถอดถอนบุคลากรฝ่ายรัฐสภา อัตราค่าตอบแทน สวัสดิการและประโยชน์อื่น ๆ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ การสับเปลี่ยนหมุนเวียน ให้ยึดถึงระบบคุณธรรมเป็นสำคัญ โดยให้ทำเป็น

ประกาศรัฐสภา และได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา โดยคำถามเหล่านี้จะมีรายละเอียดในการประกาศรัฐสภา โดยขึ้นตรงกับคณะอนุกรรมการในแต่ละเรื่อง

หลังจากที่สัมมนาในวันนี้แล้ว อยากให้ท่านประธานชาญชัย ชัยรุ่งเรืองกับเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและเลขาธิการวุฒิสภา จัดสัมมนาในแต่ละเรื่องให้ครบ เช่น โครงการจัดการบริหารงานบุคคล มีการติดตามผลจัดสัมมนา โดยมีร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา วางกรอบแนวความคิดและรายละเอียดของประกาศในแต่ละเรื่องให้ชัดเจน

ผู้แสดงความคิดเห็น : นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา)

จำเป็นต้องปรับปรุงและปฏิรูประัฐสภา เนื่องจากงบประมาณมีปัญหา มาก รายละเอียดเงินการสัมมนาอุดหนุนจากต่างประเทศ วุฒิสภาก็รับของมูลนิธิคอนราต อาคเนอร์ เหตุที่ต้องรับเพราะตามรายละเอียดระเบียบคลัง การจ่ายเงินวิทยากรต่าง ๆ ตามระเบียบคลังหมด ฉะนั้นเวลาทำงานกับบุคคลภายนอกจำเป็นต้องอาศัยเงินทุนจากต่างประเทศพอสมควร ในปัจจุบันสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างเร็วมาก การปรับปรุงโครงสร้างข้าราชการจะต้องเข้ามาร่วมกัน อนุกรรมการต้องสัมมนากันระหว่างข้าราชการ ๒ ฝ่าย การเปลี่ยนแปลงนั้นจะต้องให้ข้าราชการสำนักงานทั้ง ๒ สำนักงานดีขึ้น ถ้าเข้าใจกันคิดว่าวันนี้การสัมมนาก็จะเป็นประโยชน์ ส่วนรายละเอียดอยู่ในขั้นการสัมมนาระดับย่อย

ผู้ชี้แจง : นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)

ในการถามคำถาม เสมือนให้คณะกรรมการได้รับทราบสภาพปัญหาที่มีอยู่ ฉะนั้นการสัมมนาในที่ประชุมเหมือนสัญญาประชาคม ที่ท่านประธานคณะกรรมการได้ทราบ ณ ที่ประชุมเรื่องสถานภาพ สิทธิประโยชน์ การเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และเรื่องต่าง ๆ ท่านประธานคณะกรรมการจะได้รับการพิจารณาแต่ละครั้ง ในแต่ละเรื่อง เชื่อว่าข้าราชการมั่นใจได้มากขึ้น ในการรับรู้ความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นกับตัวเราโดยตรงได้เป็นอย่างดี ถ้าท่านเปิดใจรับฟังปัญหาจากที่เป็นอยู่ ทางออกที่ท่านประธานกรรมการเสนอไว้เป็นทางออกที่ดี และสภาผู้แทนราษฎรน่าจะรับได้

ผู้แสดงความคิดเห็น : นายคณิศ พันธรัักษ์ราชเดช

การแทรกแซงในการให้ความดีความชอบของข้าราชการคือสิ่งที่ข้าราชการกังวลและเวลาร่างกฎหมายแล้วในทางปฏิบัติบางครั้งไม่เป็นไปตามที่คาด

ผู้ดำเนินการอภิปราย/ชี้แจง : นายประสพ บุษราคัม

ในการร่างกฎหมาย จะร่างกฎหมายมาก่อนแล้วถึงร่างกฎหมายลูกต่อไป

ผู้แสดงความคิดเห็น : นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง

ในเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ การมีส่วนร่วมเป็นเรื่องที่สำคัญ การประชุมสัมมนาในวันนี้ แนวทางการจัดงานในครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ถ้าสร้างความเข้าใจกัน กลุ่มงานทั้งหมดถ้าช่วยกันคิด ช่วยกันทำเป็นสิ่งที่ดีที่สุด แล้วยึดถือประเทศชาติเป็นที่ตั้ง ในฐานะเป็นประธานคณะกรรมการกิจการการสภา ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ประธานวิสามัญของคณะกรรมการวิสามัญ และเป็นประธานของกรรมการปฏิรูป ขอให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกลุ่มงานร่วมกัน ขอฝากท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และเลขาธิการวุฒิสภา ได้จัดสัมมนาในกลุ่มงาน หากว่างประมาณที่มีอยู่สามารถเอื้ออำนวยได้ และเป็นความเข้าใจที่มีโอกาสมาฟังความคิดเห็นตามเจตนารมณ์ของการร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ..... มีแนวทางอย่างไร วันนี้ขอให้ข้าราชการและลูกจ้างขอบคุณเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และเลขาธิการวุฒิสภา ในการจัดงบประมาณในการอบรม

ในรอบ ๗๑ ปีที่รัฐสภาของไทยจะต้องได้รับการพัฒนาแก้ไขระบบรัฐสภาเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จของประเทศชาติและประชาชน ขอให้มีความสบายใจ โดยมีส่วนร่วมในการแสดงแนวทางและเสนอความคิดเห็นร่วมกัน

ข้อซักถาม/ความคิดเห็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ สถานภาพของข้าราชการ และลูกจ้าง

รวบรวมก่อนการสัมมนา :

๑. ข้าราชการมีสิทธิ์เลือกสถานภาพของตนเองด้วยความสมัครใจหรือไม่ และหลังจากออกนอกกระบวนแล้วสามารถโอนย้ายเป็นข้าราชการ หน่วยงานอื่นได้หรือไม่
๒. มีเกณฑ์ในการคัดเลือก หรือกำหนดสถานะของข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างอย่างไร

ซักถามระหว่างการสัมมนา :

๑. ถ้าข้าราชการสามารถเลือกสถานภาพได้ จะมีหลักประกันได้ว่า หลังจากนั้นจะไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงสถานภาพอีก

ประเด็นที่ ๒ ความเจริญก้าวหน้าในสายอาชีพ

รวบรวมก่อนการสัมมนา :

๑. การเลื่อนตำแหน่งยังคงมีระบบการเลื่อนระดับด้วยหรือไม่ หรือมีเพียงเงินเดือนเพียงอย่างเดียว
๒. บรรยากาศในการทำงานหลังจากการเป็นองค์กอธิสระแล้วจะเป็นอย่างไร
๓. ความมั่นคงในการดำรงตำแหน่งและความก้าวหน้าในอาชีพจะเป็นอย่างไร

ซักถามระหว่างการสัมมนา :

๑. เพื่อเชื่อมโยงกับคำกล่าวเปิดการสัมมนาของประธานรัฐสภากรณีแต่งตั้ง ซี 11 เทียบเท่ากับเลขาธิการนั้น ใครเป็นผู้พิจารณา มีการกำหนดหลักเกณฑ์หรือเจตนารมณ์ของกฎหมาย รวมทั้งมีกระบวนการอย่างไร

๒. หากกระทรวงอื่น ๆ ออกนอกระบบไปด้วย ทำให้ทุกคนมีสภาพการเป็นพนักงานของรัฐเท่ากัน การโอนย้ายระดับสูงจากหน่วยงานอื่นมายังรัฐสภา จะมีมากขึ้นหรือไม่

๓. การมอบอำนาจการบริหารบุคคลให้แก่คนกลุ่มเดียว ตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว จะทำให้ง่ายต่อการเอาคนออกจากงานหรือไม่

๔. สายงานบังคับบัญชาระดับปฏิบัติการมีกฎเกณฑ์อย่างไร บังคับบัญชากันอย่างไร

ประเด็นที่ ๓ ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานรัฐสภา

รวบรวมก่อนการสัมมนา :

๑. ตามร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. มีเกณฑ์ในการประเมินผลงานอย่างไร

๒. ใครเป็นผู้กำหนดแนวทางและวิธีปฏิบัติในการประเมินผลงาน

๓. ในการประเมินผลงานมีมาตรฐานในความเที่ยงธรรมอย่างไร

ซักถามระหว่างการสัมมนา :

๑. อยากทราบระยะเวลาในการประเมินผลการปฏิบัติงาน จำนวนกี่เดือนต่อครั้ง

๒. ถ้าหากประเมินผลการปฏิบัติงานไม่ผ่าน จะมีผลอย่างไร

๓. มีหลักประกันใดว่าจะไม่มีการกลั่นแกล้งกัน เพื่อนำญาติเข้ามาแทนโดยให้คนเก่าออก

๔. มีหลักประกันอย่างไรว่าระบบการประเมินผล จะไม่ทำให้เกิดเป็นกลุ่มอำนาจควบคุมความเป็นอยู่และความก้าวหน้าของพนักงาน

ประเด็นที่ ๔ การตรวจสอบความโปร่งใสของการปฏิบัติงาน

รวบรวมก่อนการสัมมนา :

๑. การใช้งบประมาณใครจะเป็นผู้ตรวจสอบ ควบคุมการใช้จ่าย

ประเด็นที่ ๕ การบริหารจัดการงบประมาณ

รวบรวมก่อนการสัมมนา :

๑. มาตรการที่เหมาะสมในการจัดสรรงบประมาณเป็นอย่างไร

๒. การใช้งบประมาณใครจะเป็นผู้ตรวจสอบ ควบคุมการใช้จ่าย

๓. มีหน่วยงานใดที่รับผิดชอบในการบริหารงบประมาณ

๔. เมื่อออกนอกระบบแล้วสำนักต่าง ๆ จะหารายได้เลี้ยงตนเองจากที่ใด

๑. ห้องสมุดจะหารายได้ให้ตนเองอย่างไร หากออกนอกระบบ เนื่องจากห้องสมุดรัฐสภาเป็นห้องสมุดเฉพาะและไม่มีเอกสารปฐมภูมิสำหรับหารายได้ มีการศึกษากฎหมายลิขสิทธิ์เกี่ยวกับการใช้เอกสารในห้องสมุดไปหารายได้บ้างหรือไม่

ซักถามระหว่างการสัมมนา :

๑. การปรับอัตราเบิกจ่ายให้สอดคล้องกับค่าครองชีพ จะมีหรือไม่และการควบคุมดูแลจะเป็นอย่างไร โดยเฉพาะในส่วนของเงินที่ให้ในลักษณะเหมาจ่าย

๒. ฝ่ายบริหารมีความคิดอย่างไรในการกำหนดงบประมาณของสำนักงานฯ ทำให้ฝ่ายบริหารจัดการสรรให้ไม่ต่ำกว่า ๐.๕ %

๓. ข้อโต้แย้งของฝ่ายบริหาร ที่ว่าจะทำให้ระบบการเงินการคลังของประเทศเสียหาย จะแก้ปัญหายังไง

๔. จำนวนเงินที่เพิ่มขึ้นประมาณ ๓ เท่าของงบประมาณประจำปี ความตั้งใจจะนำไปทำอะไร เพื่อใคร

ประเด็นที่ ๖ ค่าตอบแทน เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง

รวบรวมก่อนการสัมมนา :

๑. ค่าตอบแทนต่าง ๆ ที่จะได้รับมีมากน้อยเพียงใด
๒. การเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการยังคงมีอยู่หรือไม่
๓. เมื่อออกนอกระบบแล้ว บางสำนักไม่มีรายได้เลี้ยงตนเองจะทำอย่างไร จะต้องสร้างงานเพื่อให้ได้เงินมาเลี้ยงตัวเองหรือไม่
๔. การคิดเงินเดือนและโบนัสจะมีการปรับ จะคิดจากฐานอะไร
๕. ในการให้ข้าราชการออกเป็นพนักงานของรัฐ จะได้รับค่าตอบแทนหรือเงินเดือนโดยกำหนดจากมาตรฐานใด

๖. ในเมื่อหน่วยงานออกนอกระบบแล้ว ข้าราชการและลูกจ้างจะมีความมั่นคงในอาชีพอย่างไร ในเมื่อเงินเดือนเพิ่มแค่ ๓๐ %

ซักถามระหว่างการสัมมนา :

๑. อยากทราบว่าระหว่าง พ.ร.บ. การบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาและคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎร หมวด ๔ ว่าด้วยเรื่องรายได้และทรัพย์สิน มาตรา ๓๔ ต่างกันอย่างไร
๒. งานรัฐสภา ในส่วนของการบริการไม่มีส่วนของการหารายได้ จะมีผลกับระบบค่าตอบแทน เงินเดือน เงินประจำตำแหน่งหรือไม่ อย่างไร
๓. การเลือกรับบำนาญ เมื่อออกนอกระบบแปลว่า จะได้รับเงินส่วนของระบบใหม่ กับเงินบำนาญควบคู่กันไป ในส่วนของเงินบำนาญ เมื่อพ้นสภาพการเป็นพนักงานของรัฐแล้วเงินเดือนหมดไป แต่บำนาญจะยังคงอยู่ตลอดชีพ ตามระบบราชการเดิมใช้หรือไม่

ประเด็นที่ ๗ สวัสดิการ สิทธิประโยชน์

รวบรวมก่อนการสัมมนา :

๑. อยากทราบว่าหากออกนอกระบบจะมีการกำหนดสวัสดิการ สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การเบิกค่าเล่าเรียนบุตร, ค่ารักษาพยาบาล เช่นไร เพื่อมิให้กระทบกระเทือนต่อขวัญกำลังใจของบุคลากร
๒. ในกรณีที่เป็นสมาชิก กบข. แล้วใช้สิทธิกู้เงินซื้อบ้านจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ เมื่อออกนอกระบบแล้ว สิทธินั้นจะเสียไปหรือไม่ ต้องมีการตกลงกับธนาคารในอัตราดอกเบี้ยใหม่หรือไม่อย่างไร
๓. จะมีสวัสดิการอื่นนอกเหนือจากประกันสังคมหรือไม่
๔. สวัสดิการใดที่จะเข้ามาบรรเทาความเดือดร้อนของข้าราชการ
๕. หากมีการออกนอกระบบ มีความเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหน ที่จะมิบำเหน็จ บำนาญเหมือนเดิม

ซักถามระหว่างการสัมมนา :

๑. กรณีเป็นตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะด้าน (งานด้านเทคนิค) ซึ่งหน่วยงานจะต้องออกนอกระบบและผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ ซึ่งประสงค์จะเป็นข้าราชการ แต่ไม่สามารถไปดำรงตำแหน่งในหน่วยที่ไม่ต้องออกนอกระบบ หรือไม่มีตำแหน่งรองรับเพียงพอ จะมีทางออกสำหรับข้าราชการเหล่านี้ อย่างไร

๒. ตามมาตรา ๒๔(๑) (๒) นั้น การเกลี้ยอัตรากำลังและบุคลากรระหว่างหน่วยงาน การสับเปลี่ยนหมุนเวียนนั้น

□ ข้าราชการมีสิทธิไม่สับเปลี่ยนได้หรือไม่

□ มีหลักการอะไรที่จะใช้ในการสับเปลี่ยน โดยผู้ที่ถูกสับเปลี่ยนได้รับความยุติธรรม ไม่ถูกกลั่นแกล้ง และมีสิทธิประโยชน์เพิ่มขึ้นหรือไม่ จากการสับเปลี่ยนตำแหน่ง โดยไม่ยินยอม เช่น ถ้าเปลี่ยนตำแหน่งจะเพิ่มเงินเดือนให้ หากเปลี่ยนเพราะมีความรู้ความสามารถเหมาะสม

ประเด็นที่ ๘ คำถามอื่น ๆ

รวบรวมก่อนการสัมมนา :

๑. ผลดี ผลเสีย ตลอดจนผลกระทบของการออกนอกระบบเป็นอย่างไร

๒. ในการออกนอกระบบ จะเกิดประสิทธิภาพในการบริหารงานด้านต่าง ๆ มากน้อยกว่าระบบเดิมเพียงใด

๓. ระบบการทำงานในแต่ละหน่วยงานจะมีการปรับเปลี่ยนขั้นตอนบ้างหรือไม่ เช่น ระเบียบการทำหนังสืออนุมัติต่าง ๆ

๔. หากออกนอกระบบในการประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการด้วยกันจะเป็นอย่างไร

ซักถามระหว่างการสัมมนา :

๑. ก่อนยกร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ทำไมไม่มีแบบสำรวจความคิดเห็นของข้าราชการว่ามีความประสงค์จะออกนอกระบบข้าราชการ เพราะเท่าที่ทราบ ข้าราชการเกือบทั้งหมด ไม่มีใครอยากออกนอกระบบราชการเลย และการมาสำรวจความคิดเห็น หรือการจัดสัมมนาครั้งนี้ จะมีผลต่อการสัมมนาร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มากน้อยเพียงใด หรือเป็นเพียงสร้างความชอบธรรมว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ ได้รับการยอมรับจากข้าราชการแล้ว

๒. อยากทราบว่าเมื่อออกนอกระบบแล้ว ข้าราชการประเภทนิติกร ยังคงมีสิทธิสอบอัยการผู้ช่วยหรือผู้พิพากษาหรือไม่

๓. จะมีระบบการร้องทุกข์ การอุทธรณ์ การพิจารณาข้ออุทธรณ์อย่างไร

๔. การที่รายได้และทรัพย์สินมาจาก “ เงินอุทิศ เงินต่างชาติ จะทำให้ไม่มีความเป็นอิสระในการทำงานหรือไม่ เพราะอาจต้องทำตามความประสงค์ของผู้อุทิศเงิน อาจต้องออกกฎหมายเอื้อประโยชน์ให้แก่เจ้าของเงิน ยิ่งถ้าเจ้าของเงินเป็นคนต่างชาติ จะกลายเป็นเอารัฐสภาไปอยู่ในอาณัติของต่างประเทศหรือไม่ และศักดิ์ศรีจะลดลงจากการเป็น “ ผู้ทำงานถวายพระเจ้าอยู่หัว ” (ข้าราชการ) หรือไม่ เพราะประสงค์จะรับราชการเพื่อเป็นเกียรติต่อตนเองและครอบครัว

ประเด็นที่ ๔ ประเด็นแสดงความคิดเห็น

รวบรวมก่อนการสัมมนา :

๑. ขอเพิ่มบทเฉพาะกาลมาตราที่ ๕๑ ในการกำหนดระยะเวลาให้ผู้รับผิดชอบกฎหมายนี้ ได้กำหนดเกณฑ์ ระเบียบ เกี่ยวกับการสรรหาบุคลากร การประเมินผล การบริหารงบประมาณ และระเบียบอื่น ๆ ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑๘๐ วัน หลังจากที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผล บังคับใช้ และให้ข้าราชการมีสถานภาพเดิมไปจนกว่าจะมีการประกาศกฎระเบียบดังกล่าว เพื่อจะ ได้มีเวลาศึกษากฎเกณฑ์เพื่อเลือกสถานภาพของตนเองต่อไป

๒. พ.ร.บ. ฉบับใหม่เกี่ยวข้องกับสมาชิกรัฐสภาด้วย ควรแยกกฎหมายใช้คนละฉบับ น่าจะเหมาะสมกว่า

ซักถามระหว่างการสัมมนา :

๑. เมื่อออกนอกกระบวนการ ก็ควรปรับตำแหน่งของข้าราชการที่จบปริญญาตรีและมี อัตรารายเดือนระดับ ๓ ให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการหรือนักวิชาชีพ

๒. ในต่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาใช้ระบบไหน เพราะเท่าที่ทราบถ้า พ.ร.บ. ฉบับนี้ประกาศใช้ รัฐสภาไทยจะเป็นแห่งแรก

บทที่ ๔

บทสรุป

การสัมมนาในครั้งนี้ได้รับความร่วมมือจากข้าราชการและลูกจ้างของสำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเป็นอย่างดี โดยมีจำนวนผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้งสิ้นเป็นจำนวน ๑,๑๘๔ คน

เริ่มต้นการสัมมนาด้วยการกล่าวรายงานจากเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร นายพิฑูร พุ่มหิรัญ และประธานรัฐสภา นายอุทัย พิมพ์ใจชน เพื่อกล่าวเปิดการสัมมนา โดยให้นโยบาย แนวคิดเกี่ยวกับการก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ และร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา

สถานที่ตั้งรัฐสภาแห่งใหม่

การบรรยายเกี่ยวกับความเหมาะสมของที่ตั้งรัฐสภาแห่งใหม่และผลการศึกษาของคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีพื้นที่ทำการศึกษา ๕ แห่ง ดังนี้

๑. พื้นที่บริเวณเขาถ้ำพระ เชื้อนป่าสักชลสิทธิ์
๒. พื้นที่บริเวณตำบลบึงน้ำรักษ์ อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา
๓. พื้นที่การรถไฟแห่งประเทศไทย เขตจตุจักร
๔. พื้นที่ราชพัสดุทหาร เขตดุสิต แปลงริมแม่น้ำเจ้าพระยา
๕. พื้นที่บริเวณกองคลังแสง กรมสรรพาวุธ อำเภอบางเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

โดยชอบเขตของการศึกษาความเหมาะสมประกอบด้วยการศึกษาเบื้องต้นของพื้นที่ทางเลือกทางด้านกายภาพ ด้านวิศวกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นและด้านผลกระทบที่มีต่อผู้มีส่วนได้เสียจากโครงการ

สรุปผลการศึกษาความเหมาะสมจากโครงการ

๑. ด้านกายภาพ บริเวณเขาถ้ำพระ เชื้อนป่าสักชลสิทธิ์ มีคะแนนความเหมาะสมสูงสุด พื้นที่เขตกรุงเทพฯและปริมณฑล มีคะแนนความเหมาะสมใกล้เคียงกัน พื้นที่เขตอำเภอบางน้ำเปรี้ยว มีคะแนนความเหมาะสมต่ำที่สุด
๒. ด้านวิศวกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน กรุงเทพฯและปริมณฑล มีความสมบูรณ์มากกว่าพื้นที่ต่างจังหวัด เชื้อนป่าสักชลสิทธิ์มีศักยภาพในการพัฒนาด้านแหล่งน้ำมากกว่าพื้นที่ในเขตอำเภอบางน้ำเปรี้ยว
๓. ด้านเศรษฐกิจ พื้นที่บริเวณเขาถ้ำพระเชื้อนป่าสักชลสิทธิ์ มีคะแนนความเหมาะสมสูงที่สุด
๔. ด้านสังคม มีคะแนนความเหมาะสมใกล้เคียงกัน โดยพื้นที่ต่างจังหวัด จะมีข้อเด่นด้านพื้นที่รองรับโครงการที่มีมากกว่า แต่อาจมีปัญหาต่อกรโยกย้ายสถานที่ทำงานและที่อยู่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง ส่วนพื้นที่ในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑลจะมีปัญหามากต่อการรื้อย้ายที่อยู่อาศัยเดิม

๕. ด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น มีคะแนนความเหมาะสมใกล้เคียงกัน โดยพื้นที่ จตุจักรมีคะแนนสูงที่สุด เนื่องจากการพัฒนาโครงการ จะเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ที่ดินไม่มาก

เมื่อพิจารณาคะแนนความเหมาะสมรวมทุกด้านแล้ว สรุปได้ว่าพื้นที่เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ มีความเหมาะสมมากที่สุดต่อการพัฒนาเป็นที่ตั้งรัฐสภาแห่งใหม่ โดยลำดับรองลงมาคือ พื้นที่เขต จตุจักร กรุงเทพฯ

ส่วนประเด็นหลักที่เป็นข้อซักถามและการแสดงความคิดเห็นในการอภิปรายเรื่องสถานที่ ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่นั้น คือ ความต้องการทราบรายละเอียดในเรื่องระยะเวลาและการระบุสถานที่ ก่อสร้างที่ชัดเจน

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

ในภาคบ่ายมีการอภิปราย ตอบข้อซักถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ การบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. โดยมีผู้ร่วมอภิปรายดังนี้

๑. นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง

ผู้อภิปราย

(ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาพ.ศ.)

๒. ศ.ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโณ

ผู้ร่วมอภิปราย

๓. รศ.ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์

ผู้ร่วมอภิปราย

๔. นายประสพ บุษราตรี

ผู้ดำเนินการอภิปราย

ซึ่ง ร.ศ.ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์ ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขราชการแก่ลูกจ้าง ในวงงานรัฐสภาเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและได้ชี้แจงรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติการ บริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ดังนี้

๑. การนำหลักการแบ่งแยกอำนาจมาใช้ประกอบการบริหารเพื่อให้มีอำนาจอิสระในการ ดำเนินงาน โดยเฉพาะความมีอิสระด้านการงบประมาณของรัฐสภา ความมีอิสระในการบริหารจัดการ องค์กร และความมีอิสระในการรักษาความสงบเรียบร้อย

๒. บทบาทของคณะกรรมการอำนวยการสภาผู้แทนราษฎร (ก.ส.พ.) และคณะกรรมการ อำนวยการวุฒิสภา (ก.ว.ส.) มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานนโยบายการบริหารของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องและเห็นชอบประกาศระเบียบการปฏิบัติงาน แผนงาน งบประมาณประจำปี กำกับดูแลและ ตรวจสอบ

๓. องค์กรประกอบของการบริหาร สามารถแยกออกเป็น ๒ ส่วน คือ กลุ่มงานหลัก (Core - function) และกลุ่มงานรองหรือสนับสนุน (Non - core function)

๔. การจัดระบบการบริหารงานบุคคล โดยยึดหลักระบบคุณธรรมโดยเน้นขีดความสามารถ ของพนักงาน ความยืดหยุ่นของผลงาน การจัดระบบโครงสร้างให้เรียบง่าย การกระจายอำนาจและ การส่งเสริมจริยธรรมจรรยาบรรณ

๕. ประเภทของการจัดระบบบริหารบุคคล ประกอบด้วย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาซึ่งอยู่ในหน่วยงานหลัก (Core - function) และพนักงานฝ่ายรัฐสภาอยู่ในหน่วยงานรองหรือหน่วยงานสนับสนุน (Non - core function)

๖. สถานะของสมาชิกรัฐสภา โดยให้เปลี่ยนสถานะจากข้าราชการเป็นพนักงาน แต่มีการกำหนดเงื่อนไขให้พนักงานสามารถเลือกได้ตามวิธีการที่กำหนดในหลายรูปแบบ

๗. งบประมาณ มีการให้อำนาจอิสระในเรื่องการบริหารงบประมาณ ปัญหาหลักอยู่ที่วิธีการจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสม

การซักถามและการแสดงความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมสัมมนา

สิ่งที่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. คือ ความเป็นอิสระการบริหารงบประมาณ และความเป็นอิสระการบริหารงานบุคคล กล่าวโดยสรุปคือการที่รัฐสภาจะเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารเพราะเป็นหนึ่งในสามอำนาจอธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓

สิ่งที่ไม่เห็นด้วยคือ การขัดกับหลักระบบคุณธรรม (Merit system) และการรับเงินอุดหนุนจากต่างประเทศ และคือ การที่รัฐสภาจะเป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร เพราะเป็นหนึ่งในสามอำนาจอธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓

อีกกรณีหนึ่งคือ การที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีแต่หลักการและกรอบแนวคิดรวมทั้งหลักการอย่างกว้างๆ ซึ่งยังไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับประกาศ ระเบียบ ในด้านการบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ หรือการประเมินผลอย่างชัดเจน

ในช่วงท้ายของการสัมมนานายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง และนายประสพ บุษราดิม ได้ชี้แจงต่อผู้เข้าร่วมสัมมนาว่าคณะกรรมการปฏิรูปการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการในด้านต่างๆ สำหรับทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูล เพื่อนำไปใช้กำหนดแนวทางประกอบการพิจารณาจัดโครงสร้างองค์กร จัดระเบียบและระบบการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา และภายหลังการสัมมนาครั้งนี้ จะจัดสัมมนากลุ่มย่อยเพื่อแจกแจงรายละเอียดเพิ่มเติมของร่างพระราชบัญญัติอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ ข้าราชการและลูกจ้างรัฐสภาทุกคนได้ทราบข้อมูลด้านสถานภาพการทำงาน สิทธิประโยชน์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

ภาคผนวก

โครงการสัมมนา

เรื่อง

สถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่และร่างพระราชบัญญัติ การบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

หลักการและเหตุผล

โดยที่ปัจจุบันรัฐสภามีสภาพคับแคบ อันเนื่องมาจากขนาดของที่ดินที่ตั้งรัฐสภามีอยู่จำกัด ไม่สามารถขยายออกไปได้ ทำให้เกิดความไม่สะดวกและไม่เอื้ออำนวยแก่การทำงานของรัฐสภา จึงสมควรที่จะต้องมีสถานที่ตั้งและอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ เพื่อให้สมาชิกรัฐสภา จำนวน ๗๐๐ คน มีที่ทำการเพียงพอแก่การทำหน้าที่นิติบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และทำหน้าที่ผู้แทนของปวงชนชาวไทยได้อย่างเต็มที่ และพร้อมที่จะรองรับประชาชน บุคคล และหน่วยงานต่าง ๆ ที่มาใช้สิทธิตามกฎหมาย และมาติดต่อประสานงานกับสมาชิกรัฐสภา จึงได้มีการศึกษาความเหมาะสมเพื่อพัฒนาพื้นที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่

อนึ่ง การบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาในปัจจุบัน ยังไม่เป็นอิสระตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเฉพาะการงบประมาณและการเงินของรัฐสภายังต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย กฎ และข้อบังคับ ตลอดจนการจัดสรรของฝ่ายบริหาร นอกจากนั้นการจัดโครงสร้างหน่วยงานของรัฐสภา ตลอดจนระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ยังคงยึดระเบียบราชการฝ่ายบริหารเป็นหลัก อันเป็นการไม่สอดคล้องกับหลักการแบ่งแยกการใช้อำนาจอธิปไตย ซึ่งองค์กฤษฎีกาและองค์การบริหารต้องเป็นอิสระต่อกัน ดังนั้น เพื่อให้การบริหารราชการของรัฐสภาเป็นอิสระตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยอย่างแท้จริง และให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา อันจะยังให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน จึงได้มีการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาเสียใหม่ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยยกเลิกกฎหมายว่าด้วยจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภาและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

ดังนั้น เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้มีความรู้ ความเข้าใจ ได้ร่วมแสดงความคิดเห็นด้านความเหมาะสมของตำแหน่งที่ตั้งรัฐสภาแห่งใหม่ และมีความพร้อมเตรียมการเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาซึ่งจะออกบังคับใช้ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริงต่อไป จึงเห็นควรจัดสัมมนาเรื่อง "สถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ และร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ." ขึ้น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ผู้เข้าร่วมสัมมนามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเหมาะสมของตำแหน่งที่ตั้งของรัฐสภาใหม่และได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดหาสถานที่ก่อสร้างรัฐสภาใหม่
๒. ผู้เข้าร่วมสัมมนามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. และได้ร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อสร้างความเข้าใจ และกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาใหม่

กำหนดการสัมมนา

เรื่อง “สถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่

และร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ....”

วันอาทิตย์ที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๖

ณ ห้องมิราเคิล แกรนด์ บอลรูม ชั้น ๔ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น

วัน / เวลา	หัวข้อ	วิทยากร
เวลา ๐๘.๓๐ - ๐๙.๐๐ นาฬิกา	ลงทะเบียน ห้องมิราเคิล แกรนด์ บอลรูม ชั้น ๔	
เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๐.๐๐ นาฬิกา	ประธานรัฐสภาเป็นประธานในพิธีเปิด และ ให้นโยบายเกี่ยวกับแนวคิดของการก่อสร้าง รัฐสภาใหม่ และร่างพระราชบัญญัติการบริหาร ราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.... และตอบข้อซักถาม	
เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๐.๑๐ นาฬิกา	รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม	
เวลา ๑๐.๑๐ - ๑๑.๐๐ นาฬิกา	- ความเหมาะสมของตำแหน่งที่ตั้งรัฐสภาใหม่ - ตอบข้อซักถามของผู้เข้าร่วมสัมมนา	ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร และ ประธานคณะทำงานเตรียมการก่อสร้าง รัฐสภาแห่งใหม่ (พลตำรวจเอก วิสุทธิ์ กิตติวิวัฒน์) และคณะ
เวลา ๑๑.๐๐ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา	ระดมความคิดเห็นผู้เข้าร่วมสัมมนา : ร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการ ฝ่ายรัฐสภา พ.ศ....	
เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา	รับประทานอาหารกลางวัน	- ห้องเจมินี ชั้น ๓ (V.I.P.) - ห้องจูปีเตอร์ ชั้น ๓ - ห้องเมจิก ๒, ห้องเมจิก ๓ ชั้น ๒
เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา	อภิปรายร่วม : ร่างพระราชบัญญัติการบริหาร ราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.... และตอบข้อซักถาม ของผู้เข้าร่วมสัมมนา - พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม ระหว่างการอภิปราย ๑๕ นาที	- นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ การบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. - ศ.ดร.วิจิตร ศรีสุอาน - ศ.ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโณ - รศ. ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์ - นายประสพ บุษราคัม ดำเนินการอภิปราย
เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา	พิธีปิดการสัมมนา	เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (นายพัฑร พุ่มหิรัญ)

รายงานผลการวิจัย
“โครงการศึกษาวิจัยเพื่อปรับปรุงระบบงาน
ของหน่วยงานในสังกัดรัฐสภา”
วันพฤหัสบดีที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓

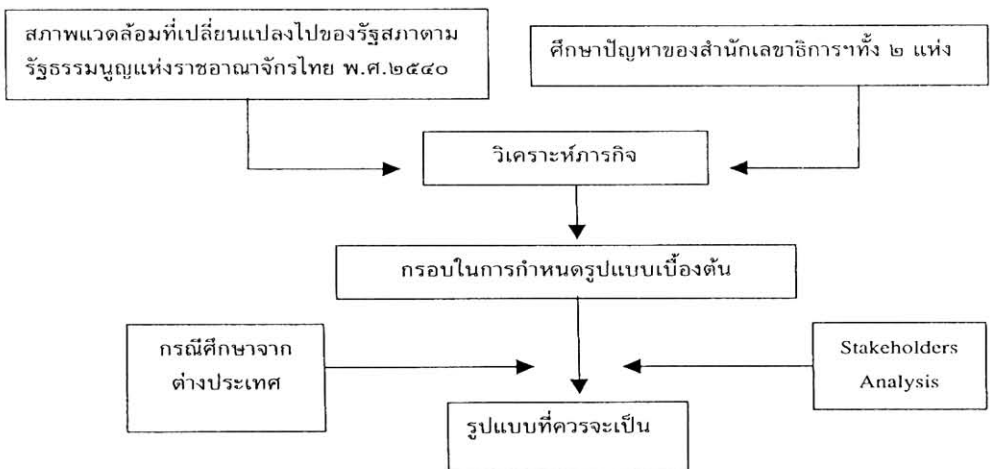
สาระการนำเสนอ

๑. โจทย์
๒. วิธีการศึกษา
๓. ผลการวิเคราะห์
๔. หลักการพื้นฐานว่าด้วยการแบ่งแยกอำนาจและความเป็นอิสระของรัฐสภา
๕. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างและระบบของหน่วยงานในสังกัดรัฐสภา

๑. โจทย์

ทำอย่างไร “สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา” จึงจะสามารถบริการสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามกรอบรัฐธรรมนูญได้อย่างมี “ประสิทธิภาพ” เป็นหน่วยงานที่มีความรวดเร็วในการทำงาน ประหยัด มีความกระตือรือร้นและบุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างคุ้มค่า

๒. วิธีการศึกษา

๓. ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและปัญหา

๑. สำนักงานเลขาธิการฯ ทั้ง ๒ แห่ง มี “เจ้านาย” มากมายและหลากหลาย
๒. ลักษณะงานเป็นแบบ Unpredictable และ Unprogrammable
๓. โครงสร้างและระบบงานคล้ายราชการทั่วไป
๔. การดำเนินงานมีปัญหาต่าง ๆ ดังนี้

- งานล่าช้าขาดประสิทธิภาพ
- ความเสมอภาคบริการไม่เท่าเทียมกัน
- ขาดระบบการตรวจสอบประเมินผล
- ขาดความก้าวหน้าสำหรับสายวิชาชีพ ขาดขวัญกำลังใจ

สภาพที่เปลี่ยนไปของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

- บทบาทหน้าที่
- โครงสร้างองค์ประกอบ
- ความคาดหวัง

๔. หลักการพื้นฐานว่าด้วยการแบ่งแยกอำนาจและความเป็นอิสระของรัฐสภา

- ๔.๑ หลักการแบ่งแยกอำนาจ
- ๔.๒ ความเป็นอิสระของรัฐสภา

๔.๑ หลักการแบ่งแยกอำนาจ

- ๔.๑.๑ หลักการแยกองค์กรผู้ใช้อำนาจออกจากกัน (Separation of state organ)
- ๔.๑.๒ หลักความเป็นอิสระของแต่ละองค์กรต่อกันและกัน (Independence หรือ Autonomy)
- ๔.๑.๓ หลักความเชี่ยวชาญเฉพาะของแต่ละองค์กร (Specialization)

๔.๒ ความเป็นอิสระของรัฐสภา

- ๔.๒.๑ อิสระในเรื่องงบประมาณ (financial and budgetary autonomy) ของรัฐสภาและหน่วยธุรการ
- ๔.๒.๒ อิสระในการบริหาร (administrative autonomy)
- ๔.๒.๓ อิสระในการรักษาความสงบเรียบร้อยและตำรวจ

ข้อเสนอสำหรับการสร้างความเป็น “อิสระ” (autonomy) ให้เกิดขึ้นในการบริหารรัฐสภาไทย

๑. ไม่ควรนำสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาไปรวมอยู่ในกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม.

๒. ยกเลิกกฎหมายว่าด้วยระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และตรากฎหมายใหม่เพียงฉบับเดียว โดยใช้ชื่อว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

๕. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างและระบบงานของหน่วยงานในสังกัดรัฐสภา

- ๕.๑ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างการบริหารของหน่วยธุรการในสังกัดรัฐสภา
- ๕.๒ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระบบการบริหารงานบุคคล
- ๕.๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระบบการงบประมาณ การเงินและการบัญชี
- ๕.๔ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระบบการตรวจสอบและประเมินผล

หลักการทั่วไป

๑. การวางกรอบพันธะความรับผิดชอบ (accountability)
๒. การตอบสนองลูกค้าผู้รับบริการ (customer – oriented)
๓. เน้นสร้างเอกภาพของการบริหาร (unity of command)
๔. เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน (efficiency & effectiveness)
๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วม (participation)
๖. มีความโปร่งใส (transparency)

โครงสร้างการจัดองค์การบริหารสูงสุด

องค์กระระดับนโยบาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา หัวหน้าศาล นายกรัฐมนตรีในราชการบริหารคือกำกับดูแลโดยทั่วไป

๑. คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร (ก.ส.ผ.)
๒. คณะกรรมการกิจการวุฒิสภา (ก.ส.ว)
๓. คณะกรรมการกิจการรัฐสภา (ก.ร.ส.)

□ คณะกรรมการทั้ง ๒ ชุด ไม่ใช่ “คณะกรรมการบริหาร” (Executive Board) แต่เป็นคณะบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ ๓ ประการ คือ

๑. อำนาจวางกฎเกณฑ์ทั่วไป (regulatory power)
๒. อำนาจกำหนดนโยบายทั่วไป (policy making)
๓. อำนาจให้คำแนะนำ (advisory function)

บทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

๑. กำหนดมาตรฐานและนโยบายการบริหารงานด้านต่าง ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๒. พิจารณาให้ความเห็นชอบประกาศและระเบียบการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

๓. ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติงานและค่าของงบประมาณประจำปีของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการอนุมัติต่อไป

๔. อนุมัติงบประมาณประจำปีของหน่วยงานต่าง ๆ ตามที่ได้รับการจัดสรร

๕. ติดตามสอดส่องดูแลให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบ

□ ก.ส.ผ.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ประธาน

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

รองประธาน

ประธานกรรมการธิการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎรทุกคน

กรรมการ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

กรรมการและเลขานุการ

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ช่วยเลขานุการ

□ ก.ว.ส.

ประธานวุฒิสภา

ประธาน

รองประธานวุฒิสภา

รองประธาน

ประธานกรรมการธิการสามัญประจำวุฒิสภาทุกคน

กรรมการ

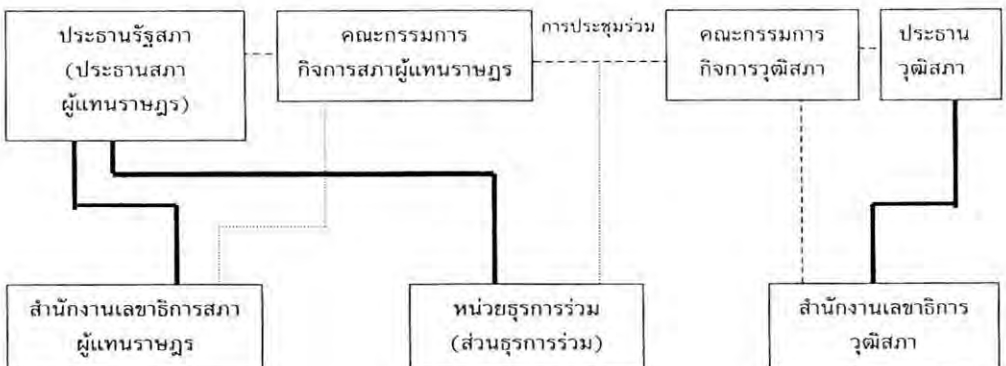
เลขาธิการวุฒิสภา

กรรมการและเลขานุการ

รองเลขาธิการวุฒิสภา

ผู้ช่วยเลขานุการ

รูปแบบองค์กรบริหาร

ข้อเสนอในระยะแรก

ให้ทำการจำลองรูปแบบคณะกรรมการฯ โดยการจัดตั้งในรูปแบบของคณะกรรมการที่ปรึกษา (advisory board) ชั้นชุดหนึ่งหรือ ๒ ชุดแล้วแต่กรณี

โครงสร้างการจัดองค์กรหน่วยงานระดับปฏิบัติการ

๑. กลุ่มงานหลัก (core functions)
๒. กลุ่มงานรองและกลุ่มงานสนับสนุน (non - core functions)

๑. กลุ่มงานหลัก (core functions)

- ๑.๑ กลุ่มงานประชุม
- ๑.๒ กลุ่มงานร่างกฎหมาย
- ๑.๓ กลุ่มงานกระตุกถามและยุติติ
- ๑.๔ กลุ่มงานร้องทุกข์
- ๑.๕ กลุ่มงานถอดถอนและแต่งตั้ง

๒. กลุ่มงานรองและกลุ่มงานสนับสนุน (non - core functions)

- ๒.๑ กลุ่มงานช่วยอำนวยความสะดวก
- ๒.๒ กลุ่มงานรักษาความปลอดภัย อาคารสถานที่ และยานพาหนะ
- ๒.๓ กลุ่มงานต่างประเทศ
- ๒.๔ กลุ่มงานตัวเลขและบันทึกข้อมูล
- ๒.๕ กลุ่มงานประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ (โรงพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์)
- ๒.๖ กลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ๒.๗ กลุ่มงานหอสมุด

หน่วยงานระดับปฏิบัติการ

- ให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เลขาธิการวุฒิสภา หัวหน้าหน่วยธุรการต่างๆ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในผลงานรวม
- แต่อาจไม่ต้องรับผิดชอบในวิธีปฏิบัติงานที่มอบให้หัวหน้า ส่วนในบังคับบัญชา ทั้งนี้ เพื่อให้งานรวดเร็วไม่ต้องผ่านการลงนามของผู้บังคับบัญชาสูงสุดทุกเรื่อง

การแยกหน่วยธุรการเป็น ๓ ประเภท อันได้แก่

- หน่วยงานธุรการในสังกัดสภาผู้แทนราษฎร
- หน่วยงานธุรการสังกัดวุฒิสภา
- หน่วยงานธุรการร่วมที่ไว้ร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อความประหยัดและประสิทธิภาพ

การให้มีการบริหารที่หลากหลาย กล่าวคือ

นอกจากมีการบริหารหน่วยงานแบบราชการแล้ว ยังให้มีบริหารแบบเลี้ยงตัวเอง ในรูปส่วนธุรกิจ (ภายใน) หรือหน่วยธุรกิจ (นิติบุคคล) ที่เรียกเก็บค่าบริการ และแบ่งปันให้บริการของบุคคลภายนอก

ข้อเสนอในระยะแรก

- วางมาตรการเตรียมความพร้อมและปรับเปลี่ยนองค์กรให้สามารถรองรับภารกิจที่เพิ่มขึ้นจากเดิม
- มาตรการเกื้อยัตรากำลังและมอบหมายงานเป็นการภายใน
- การจ้างเหมาบริการจากภายนอก

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระบบการบริหารบุคคล

๑. แนวทางทั่วไป
๒. ประเภทของบุคลากร
๓. โครงสร้างการกำหนดตำแหน่ง

๑. แนวทางทั่วไป

๑.๑ ยึดหลักการระบบคุณธรรม (merit system) ที่มุ่งเน้นสมรรถนะ (competency-based) ผลการปฏิบัติงานของบุคคล (performance - based)

๑.๒ เน้นความยืดหยุ่นคล่องตัว (flexibility) เปิดโอกาสให้มีระบบการจ้างบุคลากรที่หลากหลายและสอดคล้องกับสภาพเงื่อนไขการปฏิบัติงานและรูปแบบโครงสร้างองค์การลักษณะต่าง ๆ

๑.๓ จัดระบบโครงสร้างการกำหนดตำแหน่งให้มีความเรียบง่าย (simplicity) และเหมาะสมกับภารกิจหน้าที่งาน

๑.๔ ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร สร้างภาวะผู้นำโดยการลดลำดับชั้นของการบังคับบัญชา (delaying) และการกระจายอำนาจการตัดสินใจ (empowerment) สร้างความรับผิดชอบ (accountability)

๑.๕ เปิดโอกาสให้บุคลากรสามารถรวมกลุ่มกันในรูปแบบของสมาคมเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของตน ส่งเสริมจริยธรรมและจรรยาบรรณของบุคลากร

๒. ประเภทของบุคลากร

- ๒.๑ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
- ๒.๒ พนักงานฝ่ายรัฐสภา
- ๒.๓ ลูกจ้าง

ข้อเสนอในระยะแรก

๑. ขออนุมัติใช้งบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป (Block Grant)

๒. ขออนุมัติงบประมาณในลักษณะเงินทุนหมุนเวียน ซึ่งต้องขออนุมัติจากรัฐบาล (อนุมัติโดยมติคณะรัฐมนตรี)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบระบบการเงินการบัญชี

- ระบบบัญชีต้นทุน
- เกณฑ์พึงรับพึงจ่าย
- กองทุนกิจการรัฐสภา

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบการตรวจสอบและประเมินผล

- มีคณะกรรมการติดตามและ
- ประเมินผลการบริหารราชการ
- ฝ่ายรัฐสภา
- เป็นการตรวจสอบผลการดำเนินงาน (performance auditing)

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภามีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๑. ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของหน่วยธุรการ

๒. รายงานผลการติดตามและการตรวจสอบผลงานของหน่วยธุรการเพื่อนำเสนอประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา หรือประธานรัฐสภา แล้วแต่กรณีต่อไป

๓. ทำรายงานการประเมินผลงานและข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงหน่วยธุรการเพื่อเสนอ ก.ส.ผ. ก.ว.ส. หรือ ก.ร.ส. แล้วแต่กรณีเพื่อนำเสนอประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา หรือประธานรัฐสภาแล้วแต่กรณีต่อไป

องค์ประกอบของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา

ประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คน แต่ไม่เกินหกคน

- แต่งตั้งโดย ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา นายกรัฐมนตรี ผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร และประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินร่วมกัน
- มีวาระดำรงตำแหน่งห้าปี

**คำกล่าวรายงานของผู้อำนวยการสำนักพัฒนาบุคลากร
(นายบุญกุล สัจฉิตเสรี)**

**ในพิธีปิดโครงการสัมมนาเรื่อง “สถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่
และร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.”**

วันอาทิตย์ที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

ณ ห้องมิราเคิล แกรนด์ บอลรูม โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น

เรียน ท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

กระผมในนามของสำนักพัฒนาบุคลากรและผู้เข้าร่วมการสัมมนา ขอขอบพระคุณท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นอย่างยิ่ง ที่ท่านได้กรุณาให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธีปิดโครงการสัมมนา เรื่อง สถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่และร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ในวันที่

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยดำริของประธานรัฐสภาได้มอบหมายให้สำนักพัฒนาบุคลากรจัดโครงการสัมมนาขึ้นในครั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา มีความเข้าใจถึงสภาพปัญหาและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่และร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

การสัมมนาดังกล่าวได้รับการอนุเคราะห์จากนายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ศาสตราจารย์ดอกเตอร์บวรศักดิ์ อุวรรณโณ รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ทศพร ศิริสัมพันธ์ นายประสพ บุษราคม และ พลตำรวจเอก วิสุทธิ์ กิตติวัฒน์ และคณะ มาเป็นวิทยากร

ทำให้ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้รับข้อเท็จจริงต่าง ๆ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ข้าราชการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ได้แสดงความคิดเห็นผ่านทางแบบสำรวจประเด็นคำถามได้รับทราบข้อเท็จจริงเป็นที่ประสบผลสำเร็จจะครบ

อย่างไรก็ตามในส่วนของการแสดงความคิดเห็นในรายละเอียดของการดำเนินงานต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการและอนุกรรมการ ข้าราชการส่วนใหญ่ยังมีความประสงค์จะรับทราบและแสดงความคิดเห็น

บัดนี้ การจัดสัมมนาได้สิ้นสุดลงแล้ว และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้กระผมขอเรียนเชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรกล่าวปิดโครงการสัมมนา พร้อมทั้งให้อีวาทต่อไป

คำกล่าวของเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(นายพิฑูร พุ่มหิรัญ)

ในพิธีปิดโครงการสัมมนาเรื่อง "สถานที่ก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่
และร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ."

วันอาทิตย์ที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

ณ ห้องมิราเคิล แกรนด์ บอลรูม โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น

เรียนท่านเลขาธิการวุฒิสภา ท่านผู้บริหารสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ท่านผู้บริหารสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและเพื่อนข้าราชการที่รักทั้งสองสำนักงานนะครับ

วันนี้เราได้ทำงานซึ่งถือเป็นนิมิตหมายที่ต้ออย่างหนึ่ง คือว่าเรา ๒ สภาได้มาร่วมคิดร่วมทำในสิ่งที่เป็นเรื่องของเราเองอย่างสร้างสรรค์เชื่อได้ว่าทุกคนไม่คาดหวังว่าจะได้จำนวนข้าราชการที่มากมายขนาดนี้ แม้จะรู้ว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเราเองก็ตาม ซึ่งคนจะต้องมามากอยู่แล้ว แต่ก็ไม่คาดหวังจะได้มากขนาดนี้ ก็ต้องขอขอบคุณในความร่วมมือที่มีแก่สำนักงานนะครับ

จากช่วงเวลา ๑ วันที่ผ่านมาผมเชื่อว่าความคับข้องใจทั้งหลายค่อนข้างจะคลี่คลายไปแล้วสิ่งที่อยากจะให้ท่านติดตามดูต่อไปคือว่า สัญญาประชาคมที่เราได้รับในวันนี้จะมีผลมากน้อยแค่ไหนอย่างไร ก็อยู่ที่พลังของเราที่จะช่วยกันติดตามดูแลให้เป็นผลขึ้นมาในหลาย ๆ โอกาส และอย่างที่ท่านประธานกรรมาธิการกล่าวว่าจะมีการสัมมนาในแต่ละหัวข้อซึ่งเกี่ยวเนื่องกับสภาพของข้าราชการหวังว่าในโอกาสต่อ ๆ ไปคงได้รับความร่วมมืออย่างดีเช่นนี้อีก ถือว่าการสัมมนาครั้งนี้ประสบผลสำเร็จ เพราะได้พูดในสิ่งที่อยากพูดในสิ่งที่ผู้ใหญ่ รับทราบปัญหา ก็เป็นสิ่งที่บังเกิดความสำเร็จแล้ว

แต่ผมอยากจะเรียนว่าในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ ตรงที่ว่า ถ้าเรายอมรับว่าการเปลี่ยนแปลงตามกฎหมายฉบับใหม่มีทั้งสิ่งที่ดีและสิ่งที่เราเกิดความหวาดระแวง เราก็ต้อง ยอมรับว่าในสิ่งที่ดีที่มันจะเกิดขึ้นนั้นเราก็ต้องยอมรับ เพราะจะเป็นประโยชน์แก่สำนักงานเรา ทั้งสองสำนักงานในอนาคต แต่เราในฐานะที่เป็นข้าราชการจะต้องยอมรับและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด แนวปฏิบัติที่ชัดเจนตามกฎหมายอย่างไรก็ดี เพื่อให้ข้าราชการทุกคนได้มีส่วนร่วมกำหนดอนาคตของตัวเอง แต่เมื่อเราได้พยายามอย่างเต็มที่ อยากให้ทุกคนต้องยอมรับสภาพ เชื่อว่าสิ่งดีในกฎหมายมีอยู่เยอะ

ในขั้นตอนของการเป็นกรรมาธิการเราได้รับความกรุณาจากกรรมาธิการหลาย ๆ ท่านที่ห่วงใยข้าราชการ แล้วก็นำประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่พูดกันวันนี้ไปพูดหมดแล้ว แต่ความแน่นอนยังไม่เกิดทราบเท่าที่ยังไม่ประกาศเป็นกฎหมาย แต่ผมถือว่า ณ วันนี้เราได้ก้าวไปอีกก้าวหนึ่งได้รับรู้ รับทราบ และท่านผู้รับผิดชอบในกฎหมาย ทั้งวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรก็ได้รับรู้ปัญหา แล้วก็ยอมรับสภาพที่คิดว่าเป็นความต้องการร่วมกันส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้นก็น่าจะเป็นสิ่งที่ได้ทำงานร่วมกันในวันนี้

สิ่งที่เกิดขึ้นในวันนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลยถ้าไม่ได้รับความกรุณาจากท่านประธานรัฐสภา ถึงอย่างไรก็ตาม ณ วันนี้เราได้จุดเริ่มต้นแล้ว กฎหมายประกาศออกอย่างไร ผมเชื่อว่าทั้งสอง สำนักงานคงต้องมาสัมมนากำหนดวิธีทางปฏิบัติอีกครั้งหนึ่ง เมื่อมีสภาพเป็นกฎหมายแล้ว ต้องขอบคุณท่านประธานรัฐสภาที่ได้กรุณามีดำริเป็นห่วงใยถึงสภาพของข้าราชการ จึงได้จัดการสัมมนาในวันนี้ สารที่ได้ในวันนี้คิดว่าคุ้มค่ากับเงินที่ลงทุนไป

ขอถือโอกาสขอบคุณท่านวิทยากรทุกท่าน แล้วก็ขอบคุณในความร่วมมือของข้าราชการ ทั้งสองสำนักงานที่ได้ให้แก่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้

บัดนี้ผมคิดว่าได้เวลาอันสมควรแล้ว ผมขอปิดการสัมมนาเรื่องสถานที่ก่อสร้างรัฐสภา และการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.... ณ บัดนี้

ขอบคุณครับ

คณะผู้จัดทำ

๑. นายพิฑูร	พุ่มหิรัญ	ที่ปรึกษา
๒. นางอุมาสีว์	สอาดเอี่ยม	ที่ปรึกษา
๓. นายบุญกุล	สัจฉิตเสรี	ที่ปรึกษา
๔. นางสาวภาวดี	ชิตชิน	หัวหน้าคณะผู้จัดทำ
๕. นางสาวน้ำทิพย์	หวังสุดใจ	ผู้จัดทำ
๖. นางสาวฉันทนา	คำกัมพล	ผู้จัดทำ
๗. นางสาวสุดธิดา	มงคลรัตน์	ผู้จัดทำ
๘. นางสาววันทย	อินทรรุ่ง	ผู้จัดทำ
๙. นางสาววิภูสนา	สาคริตชานันท์	ผู้จัดทำ
๑๐. นางสาวสุธาทิพย์	ไทยเกิด	ผู้จัดทำ
๑๑. นางสาวรุ่งรวี	วรรณจีระ	ผู้จัดทำ
๑๒. นางจรีพร	รอดช่วง	ออกแบบศิลปกรรม

ทำเนียบผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช

พรรคประชาธิปัตย์

ระยะเวลา ๒๒ มีนาคม ๒๕๑๘ - ๑๒ มกราคม ๒๕๑๙

พลตำรวจเอก ประमाण อติเรกสาร

พรรคชาติไทย

ระยะเวลา ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๒๖ - ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๙
๓๐ ตุลาคม ๒๕๓๕ - ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๗

พลเอก ขวลิขิต ยงใจยุทธ

พรรคความหวังใหม่

ระยะเวลา ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๕ - ๑๖ มิถุนายน ๒๕๓๕
๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ - ๒ มิถุนายน ๒๕๔๑
๒ กันยายน ๒๕๔๑ - ๒๗ เมษายน ๒๕๔๒
๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๒ - ๓๐ เมษายน ๒๕๔๓

นายบรรหาร ศิลปอาชา

พรรคชาติไทย

ระยะเวลา ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๓๗ - ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘

นายชวน หลีกภัย

พรรคประชาธิปัตย์

ระยะเวลา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

๔ สิงหาคม ๒๕๓๘ - ๒๗ กันยายน ๒๕๓๙

๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๙ - ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

๑๑ มีนาคม ๒๕๔๔ - ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๖

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน

พรรคประชาธิปัตย์

ระยะเวลา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๖ - ๕ มกราคม ๒๕๔๘

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

พรรคประชาธิปัตย์

ระยะเวลา

ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

๒๓ เมษายน ๒๕๔๘ - ปัจจุบัน

ทำเนียบนายกรัฐมนตรี

๑. พระยามโนปกรณนิติธาดา (ก้อน หุตะสิงห์) คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๑

ระยะเวลา ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ -
๑๐ ธันวาคม ๒๔๗๕
เหตุสิ้นสุด ประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ฉบับถาวร
(๑๐ ธันวาคม ๒๔๗๕)

วันแถลงนโยบาย ไม่มีการแถลง

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๒

ระยะเวลา ๑๐ ธันวาคม ๒๔๗๕ - ๑ เมษายน ๒๔๗๖
เหตุสิ้นสุด พระราชกฤษฎีกาให้ปิดสภาผู้แทนและตั้งคณะรัฐมนตรีชุดใหม่
วันแถลงนโยบาย ๒๐ ธันวาคม ๒๔๗๕

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๓

ระยะเวลา ๑ เมษายน ๒๔๗๖ - ๒๑ มิถุนายน ๒๔๗๖
เหตุสิ้นสุด รัฐประหารนำโดย พันเอก พระพหลพลพยุหเสนา
วันแถลงนโยบาย ๑ เมษายน ๒๔๗๕

๒. พันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา (พจน์ พหลโยธิน)

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๔
ระยะเวลา ๒๑ มิถุนายน ๒๔๗๖ -
๑๖ ธันวาคม ๒๔๗๖
เหตุสิ้นสุด ลาออกเพราะมีการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประเภท ที่ ๑

วันแถลงนโยบาย ๒๖ มิถุนายน ๒๔๗๖

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๕

ระยะเวลา ๑๖ ธันวาคม ๒๔๗๖ - ๒๒ กันยายน ๒๔๗๗

เหตุสิ้นสุด ลาออกเพราะสภาไม่อนุมัติสนธิสัญญาจำกัดยางของรัฐบาล

วันแถลงนโยบาย ๒๕ ธันวาคม ๒๔๗๖

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๖

ระยะเวลา ๒๒ กันยายน ๒๔๗๗ - ๙ สิงหาคม ๒๔๘๐

เหตุสิ้นสุด ลาออก เพราะกระทำเรื่องขายที่ดินพระคลังข้างที่

วันแถลงนโยบาย ๒๔ กันยายน ๒๔๗๗

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๗

ระยะเวลา ๙ สิงหาคม ๒๔๘๐ - ๒๑ ธันวาคม ๒๔๘๐

เหตุสิ้นสุด สภาครบวาระมีการเลือกตั้งทั่วไป

วันแถลงนโยบาย ๑๑ สิงหาคม ๒๔๘๐

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๘

ระยะเวลา ๒๑ ธันวาคม ๒๔๘๐ - ๑๖ ธันวาคม ๒๔๘๑

เหตุสิ้นสุด รัฐบาลยุบสภา ๑๑ กันยายน ๒๔๘๑ และมีการเลือกตั้งทั่วไป

วันแถลงนโยบาย ๒๓ ธันวาคม ๒๔๘๐

๓. จอมพล แปลก พิบูลสงคราม

(แปลก บิตตะสังคะ)

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๙

ระยะเวลา ๑๖ ธันวาคม ๒๔๘๑ -

๗ มีนาคม ๒๔๘๕

เหตุสิ้นสุด ลาออกเพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลง

คณะรัฐมนตรีใหม่

วันแถลงนโยบาย ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๑

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๑๐

ระยะเวลา ๗ มีนาคม ๒๕๔๕ - ๑ สิงหาคม ๒๕๔๗

เหตุสิ้นสุด ลาออกเพราะสภาไม่รับหลักการพระราชกำหนด
นครบาลเพื่อชรบุรณ

วันแถลงนโยบาย ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๕

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๒๑

ระยะเวลา ๘ เมษายน ๒๕๔๑ - ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒

เหตุสิ้นสุด สิ้นสุดลงเมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพิ่ม

วันแถลงนโยบาย ๒๑ เมษายน ๒๕๔๑

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๒๒

ระยะเวลา ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒ - ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

เหตุสิ้นสุด รัฐประหาร

วันแถลงนโยบาย ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๒๓

ระยะเวลา ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ - ๖ ธันวาคม ๒๕๔๔

เหตุสิ้นสุด มีการแต่งตั้งสมาชิกประเภทที่ ๒ ขึ้นใหม่

วันแถลงนโยบาย ไม่มีการแถลง

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๒๔

ระยะเวลา ๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ - ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๕

เหตุสิ้นสุด มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑

วันแถลงนโยบาย ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๔

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๒๕

ระยะเวลา ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๕ - ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๐

เหตุสิ้นสุด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครบวาระมีการเลือกตั้งทั่วไป

วันแถลงนโยบาย ๓ เมษายน ๒๔๙๕

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๒๖

ระยะเวลา ๒๑ มีนาคม ๒๕๐๐ - ๑๖ กันยายน ๒๕๐๐

เหตุสิ้นสุด มีการรัฐประหารนำโดย จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์

วันแถลงนโยบาย ๑ เมษายน ๒๕๐๐

๕. พันตรี กวาง อภัยวงศ์

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๑๑

ระยะเวลา ๑ สิงหาคม ๒๔๘๗ -

๓๑ สิงหาคม ๒๔๘๘

เหตุสิ้นสุด ลาออกเพื่อให้ผู้เหมาะสมมาแทน
(หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒)

วันแถลงนโยบาย ๓ สิงหาคม ๒๔๘๗

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๑๔

ระยะเวลา ๓๑ มกราคม ๒๔๘๙ - ๒๔ มีนาคม ๒๔๘๙

เหตุสิ้นสุด ลาออก เพราะแพ้มติสภาที่เสนอ พ.ร.บ. ที่รัฐบาลรับไม่ได้

วันแถลงนโยบาย ๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๙

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๑๙

ระยะเวลา ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๐ - ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๑

เหตุสิ้นสุด มีการเลือกตั้งทั่วไป

วันแถลงนโยบาย ๒๗ พฤศจิกายน ๒๔๙๐

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๒๐

ระยะเวลา ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๑ - ๘ เมษายน ๒๔๙๑

เหตุสิ้นสุด ลาออกโดยถูกคณะรัฐประหาร (๘ พ.ย. ๒๔๙๐)

บังคับให้ลาออก

วันแถลงนโยบาย ๑ มีนาคม ๒๔๙๑

๕. **นายทวี บุญยเกตุ**
คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๑๒

ระยะเวลา ๓๑ สิงหาคม ๒๔๘๘ -

๑๗ กันยายน ๒๔๘๘

เหตุสิ้นสุด ลาออกเพื่อให้ผู้ที่เหมาะสมมาแทน

วันแถลงนโยบาย ๑ กันยายน ๒๔๘๘

๖. **หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช**

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๑๓

ระยะเวลา ๑๗ กันยายน ๒๔๘๘ -

๓๑ มกราคม ๒๔๘๙

เหตุสิ้นสุด -

วันแถลงนโยบาย ๑๙ กันยายน ๒๔๘๘

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๓๕

ระยะเวลา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ - ๑๔ มีนาคม ๒๕๑๘

เหตุสิ้นสุด ไม่ได้รับความไว้วางใจจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการแถลงนโยบาย

วันแถลงนโยบาย ๖ มีนาคม ๒๕๑๘

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๓๗

ระยะเวลา ๒๐ เมษายน ๒๕๑๙ - ๒๕ กันยายน ๒๕๑๙

เหตุสิ้นสุด ลาออก

วันแถลงนโยบาย ๓๐ เมษายน ๒๕๑๙

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๓๘

ระยะเวลา	๒๕ กันยายน ๒๕๑๙ - ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙
เหตุสิ้นสุด	รัฐประหาร นำโดย พล.ร.อ. สงัด ชลออยู่
วันแถลงนโยบาย	ไม่มีการแถลง

๗. นายปรีดี พนมยงค์ (หลวงประดิษฐ มนูญกรม)

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๑๕

ระยะเวลา	๒๔ มีนาคม ๒๔๘๙ - ๑๑ มิถุนายน ๒๔๘๙
เหตุสิ้นสุด	ลาออกเพราะประกาศใช้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๔๘๙

วันแถลงนโยบาย ๒๕ มีนาคม ๒๔๘๙

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๑๖

ระยะเวลา	๑๑ มิถุนายน ๒๔๘๙ - ๒๓ สิงหาคม ๒๔๘๙
เหตุสิ้นสุด	ลาออกเนื่องจากตราครุฑร่างานหนัก
วันแถลงนโยบาย	๑๓ มิถุนายน ๒๔๘๙

๘. พลเรือตรี ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ (หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์)

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๑๗

ระยะเวลา	๒๓ สิงหาคม ๒๔๘๙ - ๓๐ พฤษภาคม ๒๔๙๐
เหตุสิ้นสุด	ลาออก หลังจากการอภิปรายทั่วไป

๗ วัน ๗ คืน

(รัฐบาลชนะ)

วันแถลงนโยบาย ๒๖ สิงหาคม ๒๔๘๙

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๑๘

ระยะเวลา ๓๐ พฤษภาคม ๒๔๙๐ - ๘ พฤศจิกายน ๒๔๙๐

เหตุสิ้นสุด รัฐประหาร นำโดย พล.ท. ผิน ชุณหะวัณ

วันแถลงนโยบาย ๕ มิถุนายน ๒๔๙๐

๙. นายพจน์ สารสิน**คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๒๗**

ระยะเวลา ๒๑ กันยายน ๒๕๐๐ -

๑ มกราคม ๒๕๐๑

เหตุสิ้นสุด มีการเลือกตั้งทั่วไป

วันแถลงนโยบาย ๒๔ กันยายน ๒๕๐๐

๑๐. จอมพล ถนอม กิตติขจร**คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๒๘**

ระยะเวลา ๑ มกราคม ๒๕๐๑ -

๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑

เหตุสิ้นสุด รัฐประหาร นำโดย
จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์

วันแถลงนโยบาย ๙ มกราคม ๒๕๐๑

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๓๐

ระยะเวลา ๙ ธันวาคม ๒๕๐๑ - ๗ มีนาคม ๒๕๐๒

เหตุสิ้นสุด มีการเลือกตั้งทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พ.ศ. ๒๕๑๑

วันแถลงนโยบาย ๑๙ ธันวาคม ๒๕๐๖

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๓๑

ระยะเวลา ๗ มีนาคม ๒๕๑๒ - ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔

เหตุสิ้นสุด รัฐประหาร นำโดย จอมพล ถนอม กิตติขจร

วันแถลงนโยบาย ๒๕ มีนาคม ๒๕๑๒

คณะปฏิวัติ

ระยะเวลา ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ - ๑๗ ธันวาคม ๒๕๑๕

เหตุสิ้นสุด -

วันแถลงนโยบาย -

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๓๒

ระยะเวลา ๑๘ ธันวาคม ๒๕๑๕ - ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖

เหตุสิ้นสุด ลาออก เพราะเกิดจลาจลวันมหาวิปโยค

วันแถลงนโยบาย ๒๒ ธันวาคม ๒๕๑๕

๑๑. จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๒๙

ระยะเวลา ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒ -

๘ ธันวาคม ๒๕๐๖

เหตุสิ้นสุด อสัญกรรม

วันแถลงนโยบาย ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒

**๑๒. นายสัญญา ธรรมศักดิ์
คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๓๓**

ระยะเวลา ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ -
๒๒ พฤษภาคม ๒๕๑๗

เหตุสิ้นสุด ลาออก เนื่องจากร่าง
รัฐธรรมนูญไม่เสร็จ

วันแถลงนโยบาย ๒๕ ตุลาคม ๒๕๑๖

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๓๔

ระยะเวลา ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๑๗ - ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

เหตุสิ้นสุด มีการเลือกตั้งทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พ.ศ. ๒๕๑๗

วันแถลงนโยบาย ๗ มิถุนายน ๒๕๑๗

**๑๓. พลตรี หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๓๖**

ระยะเวลา ๑๔ มีนาคม ๒๕๑๘ -
๒๐ เมษายน ๒๕๑๙

เหตุสิ้นสุด รัฐบาลยุบสภา ๑๒ มกราคม
๒๕๑๙ เลือกตั้งทั่วไป

วันแถลงนโยบาย ๑๙ มีนาคม ๒๕๑๘

๑๔. นายธานีทร กรีวิเชียร

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๓๙

ระยะเวลา ๔ ตุลาคม ๒๕๑๙ -

๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๐

เหตุสิ้นสุด

รัฐประหารนำโดย

พล.ร.อ. สงัด ชลออยู่

วันแถลงนโยบาย

๒๙ ตุลาคม ๒๕๑๙

๑๕. พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๔๐

ระยะเวลา ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ -

๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๒

เหตุสิ้นสุด

มีการเลือกตั้งทั่วไปตาม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พ.ศ. ๒๕๒๑

วันแถลงนโยบาย

๑ ธันวาคม ๒๕๒๐

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๔๑

ระยะเวลา ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๒ - ๓ มีนาคม ๒๕๒๓

เหตุสิ้นสุด

ลาออกเพราะเกิดวิกฤตการณ์น้ำมันและปัญหาผู้ลี้ภัย

วันแถลงนโยบาย

๗ มิถุนายน ๒๕๒๒

๑๖. พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๔๒

ระยะเวลา ๓ มีนาคม ๒๕๒๓ -
๓๐ เมษายน ๒๕๒๖

เหตุสิ้นสุด รัฐบาลยุบสภา ๑๙ มกราคม
๒๕๒๖ เลือกตั้งทั่วไป

วันแถลงนโยบาย ๒๘ มีนาคม ๒๕๒๓

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๔๓

ระยะเวลา ๓๐ เมษายน ๒๕๒๖ - ๕ สิงหาคม ๒๕๒๙

เหตุสิ้นสุด รัฐบาลยุบสภา ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๙ เลือกตั้งทั่วไป

วันแถลงนโยบาย ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๖

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๔๔

ระยะเวลา ๕ สิงหาคม ๒๕๒๙ - ๔ สิงหาคม ๒๕๓๑

เหตุสิ้นสุด รัฐบาลยุบสภา ๒๙ เมษายน ๒๕๓๑ เลือกตั้งทั่วไป

วันแถลงนโยบาย ๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๙

๑๗. พลเอก ชำติชยา ขุนพะวง

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๔๕

ระยะเวลา ๔ สิงหาคม ๒๕๓๑ -
๙ ธันวาคม ๒๕๓๓

เหตุสิ้นสุด ลาออกแล้วจัดตั้งรัฐบาลใหม่

วันแถลงนโยบาย ๒๕ สิงหาคม ๒๕๓๑

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๔๖

ระยะเวลา ๙ ธันวาคม ๒๕๓๓ - ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔

เหตุสิ้นสุด รสช. ยึดอำนาจ นำโดย พล.อ. สุนทร คงสมพงษ์

วันแถลงนโยบาย ๙ มกราคม ๒๕๓๔

๑๘. นายอานันท์ ปันยารชุน
คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๔๗

ระยะเวลา ๒ มีนาคม ๒๕๓๔ -

๗ เมษายน ๒๕๓๕

เหตุสิ้นสุด

มีการเลือกตั้งทั่วไปตาม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พ.ศ. ๒๕๓๕

วันแถลงนโยบาย ๔ เมษายน ๒๕๓๕

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๔๘

ระยะเวลา ๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๕ - ๒๓ กันยายน ๒๕๓๕

เหตุสิ้นสุด

รัฐบาลยุบสภา ๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๕ เลือกตั้งทั่วไป

วันแถลงนโยบาย ๒๒ มิถุนายน ๒๕๓๕

๑๙. พลเอก สุจินดา คราประยูร

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๔๙

ระยะเวลา ๗ เมษายน ๒๕๓๕ -

๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๕

เหตุสิ้นสุด

ลาออกเพราะเกิดเหตุการณ์

พฤษภาทมิฬ

วันแถลงนโยบาย ๖ พฤษภาคม ๒๕๓๕

๒๐. นายชวน หลีกภัย

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๕๐

ระยะเวลา ๒๓ กันยายน ๒๕๓๕ -
๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘

เหตุสิ้นสุด รัฐบาลยุบสภา ๑๙ พฤษภาคม
๒๕๓๘ เลือกตั้งทั่วไป

วันแถลงนโยบาย ๒๑ ตุลาคม ๒๕๓๕

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๕๓

ระยะเวลา ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ - ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

เหตุสิ้นสุด รัฐบาลยุบสภา ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ เลือกตั้งทั่วไป

วันแถลงนโยบาย ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

๒๑. นายบรรหาร ศิลปอาชา

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๕๑

ระยะเวลา ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘ -
๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

เหตุสิ้นสุด รัฐบาลยุบสภา ๒๗ กันยายน
๒๕๓๙ เลือกตั้งทั่วไป

วันแถลงนโยบาย ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๘

๒๒. พลเอก ขวลิขิต ยงใจยุทธ

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๕๒

ระยะเวลา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ -

๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

เหตุสิ้นสุด

ลาออกเพราะวิกฤตการณ์

เศรษฐกิจ

วันแถลงนโยบาย

๑๑ ธันวาคม ๒๕๓๙

๒๓. พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๕๔

ระยะเวลา ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ -

๙ มีนาคม ๒๕๔๔

เหตุสิ้นสุด

สภาครบวาระมีการเลือกตั้งทั่วไป

วันแถลงนโยบาย

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

คณะรัฐมนตรีคณะที่ ๕๕

ระยะเวลา ๙ มีนาคม ๒๕๔๔ - ปัจจุบัน

เหตุสิ้นสุด

-

วันแถลงนโยบาย

๒๓ มีนาคม ๒๕๔๔

ทำเนียบเลขาธิการ

**หลวงประดิษฐมนูธรรม
(ปรีดี พนมยงค์)**

ระยะเวลา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๒๘ มิถุนายน ๒๔๗๕ - ๑๑ เมษายน ๒๔๗๖

หลวงคหกรรมบดี

ระยะเวลา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๑๐ ธันวาคม ๒๔๗๖ - ๑๐ สิงหาคม ๒๔๘๔

นายทองเปลว ชลภูมิ

ระยะเวลา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๘ พฤศจิกายน ๒๔๘๔ - ๓๐ มิถุนายน ๒๔๘๖

นายจิตตะเสน ปัญจะ

ระยะเวลา

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๓๐ มิถุนายน ๒๔๘๖ - ๑๖ สิงหาคม ๒๔๘๖

นายเจริญ ปัทมทิโร

ระยะเวลา

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๖ สิงหาคม ๒๔๘๖ - ๑๗ ตุลาคม ๒๕๐๓

ศาสตราจารย์ไพโรจน์ บัณฑิต

ระยะเวลา

เลขาธิการพฤษสภา*

๒๔ พฤษภาคม ๒๔๘๙ - ๘ พฤศจิกายน ๒๔๘๙

* ในปี ๒๔๘๙ มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๘๙ ซึ่งกำหนดให้รัฐสภาประกอบด้วย พฤษสภาและสภาผู้แทน จึงมีการแยกสำนักงานออกเป็น ๒ ส่วน คือ สำนักงานเลขาธิการพฤษสภาและสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทน จึงมีตำแหน่งเลขาธิการพฤษสภาขึ้นใหม่ ส่วนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไปตามเดิม

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

ระยะเวลา

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๐ ธันวาคม ๒๕๐๓ - ๑๗ กันยายน ๒๕๑๑

เลขาธิการรัฐสภา*

๑๘ กันยายน ๒๕๑๑ - ๓๐ กันยายน ๒๕๑๔

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

ระยะเวลา

เลขาธิการรัฐสภา

๑ ตุลาคม ๒๕๑๔ - ๓๐ กันยายน ๒๕๑๘

พันเอก สงวน คำวงษา

ระยะเวลา

เลขาธิการรัฐสภา

๑ ตุลาคม ๒๕๑๘ - ๓๐ กันยายน ๒๕๒๔

* ในปี ๒๕๑๑ มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๑ ซึ่งกำหนดให้รัฐสภาประกอบด้วยวุฒิสภาและสภาผู้แทน และได้มีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๑ กำหนดให้มีสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา มีอำนาจเกี่ยวกับกิจการฝ่ายธุรการของวุฒิสภาและสภาผู้แทน รวมทั้งได้มีพระราชบัญญัติโอนกิจการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรไปเป็นของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา จึงได้มีการเปลี่ยนชื่อเรียกเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมาเป็นเลขาธิการรัฐสภา

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา

ระยะเวลา

เลขาธิการรัฐสภา

๑ ตุลาคม ๒๕๒๔ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๖

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ

ระยะเวลา

เลขาธิการรัฐสภา

๒๕ มกราคม ๒๕๒๗ - ๓๐ กันยายน ๒๕๒๗

นางสาวบังอร อิ่มโอภา

ระยะเวลา

เลขาธิการรัฐสภา

๑ ตุลาคม ๒๕๒๗ - ๓๐ กันยายน ๒๕๒๙

นายประเสริฐ ดวงวิชัย

ระยะเวลา

เลขาธิการรัฐสภา

๑ ตุลาคม ๒๕๒๙ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๓

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล

ระยะเวลา เลขานุการรัฐสภา

๑ ตุลาคม ๒๕๓๓ - ๑๑ กันยายน ๒๕๓๕

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร*

๑๒ กันยายน ๒๕๓๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ

ระยะเวลา เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร

๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ - ๓๑ มกราคม ๒๕๔๖

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ

ระยะเวลา เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ - ปัจจุบัน

* ในปี ๒๕๓๕ ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งได้แบ่งสำนักงานเลขานุการรัฐสภาออกเป็น ๒ ส่วน คือ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและสำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งทั้ง ๒ สำนักงานจะแยกฝ่ายธุรการออกจากกัน จึงมีทั้งตำแหน่งเลขาธิการวุฒิสภาและเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร นับแต่นั้นมา

นายพินิต อารยะศิริ

ระยะเวลา

เลขาธิการวุฒิสภา

๑๒ กันยายน ๒๕๓๕ - ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๔

นายจ่านงค์ สวมประคำ

ระยะเวลา

เลขาธิการวุฒิสภา

๒๖ กันยายน ๒๕๔๔ - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕

นายมนตรี รูปสุวรรณ

ระยะเวลา

เลขาธิการวุฒิสภา

๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ - ๑ มีนาคม ๒๕๔๘

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช

ระยะเวลา เลขานุการวุฒิสภา

๑ มีนาคม ๒๕๔๘ - ปัจจุบัน

ศ 02858 ฉ.2

ศพ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทน
08 ราษฎร. สำนักประชาสัมพันธ์.
4.2 73 ปี รัฐสภาไทย.
328.3
2548

จัดทำโดย กลุ่มงานผลิตเอกสาร สำนักประชาสัมพันธ์
พิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

<http://www.parliament.go.th>